Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2025/45

9.1.2025

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2025/45 VAN DE COMMISSIE

van 8 januari 2025

tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige antidumpingrecht op mobiele toegangsuitrusting van oorsprong uit de Volksrepubliek China

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ([1]), en met name artikel 9, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

1.1. Inleiding

(1) Op 13 november 2023 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") op grond van artikel 5 van Verordening (EU) 2016/1036 ("de basisverordening") een antidumpingonderzoek geopend met betrekking tot de invoer van mobiele toegangsuitrusting (mobile access equipment, "MAE") van oorsprong uit de Volksrepubliek China ("het betrokken land" of "de VRC"). Zij heeft daartoe een bericht van inleiding gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ([2]) ("het bericht van inleiding").

(2) De Commissie heeft het onderzoek geopend naar aanleiding van een klacht die op 29 september 2023 is ingediend door de "Coalition to restore a level playing field in the EU Mobile Access Equipment Sector" ("CMAE" of "de klager"). De klacht werd ingediend namens de bedrijfstak van de Unie voor MAE in de zin van artikel 5, lid 4, van de basisverordening. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal over dumping en schade als gevolg daarvan werd voldoende geacht om een onderzoek te openen.

(3) Daarnaast heeft de Commissie op 27 maart 2024 een antisubsidieonderzoek geopend met betrekking tot de invoer in de Unie van mobiele toegangsuitrusting van oorsprong uit de Volksrepubliek China. Zij heeft daartoe een bericht van inleiding gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ([3]).

1.2. Registratie

(4) Op 15 januari 2024 en 12 maart 2024 heeft de klager op grond van artikel 14, lid 5, van de basisverordening verzoeken om registratie van de invoer van MAE van oorsprong uit de VRC ingediend.

(5) De Commissie heeft de invoer van MAE van oorsprong uit de VRC bij Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1450 van de Commissie van 23 mei 2024 ([4]) ("de registratieverordening") aan registratie onderworpen.

([1]) PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van mobiele toegangsuitrusting ("MAE") van oorsprong uit de Volksrepubliek China (C/2023/783, 13.11.2023; ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).
([3]) Bericht van inleiding van een antisubsidieprocedure betreffende de invoer van mobiele toegangsuitrusting ("MAE") van oorsprong uit de Volksrepubliek China (C/2024/2362, 27.3.2024; ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2362/oj).
([4]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1450 van de Commissie van 23 mei 2024 tot onderwerping van de invoer van mobiele toegangsuitrusting van oorsprong uit de Volksrepubliek China aan registratie (PB L, 2024/1450, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1450/oj).

1.3. **Voorlopige maatregelen**

(6) Overeenkomstig artikel 19 bis van de basisverordening heeft de Commissie de belanghebbenden op 14 juni 2024 een overzicht van de voorgestelde rechten verstrekt, alsook nadere gegevens over de berekening van de dumpingmarges en de marges die toereikend zijn om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen. De belanghebbenden werd verzocht binnen drie werkdagen hun opmerkingen over de juistheid van de berekeningen kenbaar te maken. Op de opmerkingen werd waar nodig gereageerd.

(7) Op 12 juli 2024 heeft de Commissie bij Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1915 van de Commissie van 11 juli 2024 ([5]) ("de voorlopige verordening") een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op MAE van oorsprong uit de VRC.

1.4. **Vervolg van de procedure**

(8) Na de mededeling van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan een voorlopig antidumpingrecht werd ingesteld ("mededeling van de voorlopige bevindingen"), hebben de overheid van de Volksrepubliek China ("Chinese overheid"), de klager, de Chinese Kamer van Koophandel voor de in- en uitvoer van machines en elektrische producten ("CCCME") ([6]), de producenten-exporteurs Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd. ("Sinoboom"), Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd. ("JLG"), Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd. ("Terex") en Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd. ("Dingli"), een gebruiker (Construct Machines S.R.L.) en een handelaar (Norbert Wienold GmbH) binnen de in artikel 2, lid 1, van de voorlopige verordening vastgestelde termijn schriftelijke opmerkingen over de voorlopige bevindingen ingediend.

(9) Naast de opmerkingen over de voorlopige maatregelen verwees de klager naar overweging 343 van de voorlopige verordening, waarin de Commissie voorlopig concludeerde dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, niet vervuld waren. De klager verzocht de Commissie om vóór de mededeling van de definitieve bevindingen een aanvullende mededeling van de bevindingen over de toepassing van de regel van het laagste recht te verstrekken. Hij voerde aan dat de toepassing van de regel van het laagste recht een cruciaal element was dat enorme gevolgen heeft voor zowel de producenten in de Unie als de exporteurs, en dat de Commissie, door geen gedetailleerde bevindingen bekend te maken, het voor de klager onmogelijk heeft gemaakt om aanvullend bewijsmateriaal te verstrekken en zijn recht van verdediging heeft geschonden.

(10) De Commissie stelde vast dat een vroegtijdige mededeling van haar bevindingen over de toepassing van de regel van het laagste rechtaan de klager niet gerechtvaardigd was omdat hierdoor tussen belanghebbenden zou worden gediscrimineerd. Een vroegtijdige mededeling aan alle belanghebbenden over dezelfde kwestie zou leiden tot een discriminerende behandeling van de door verschillende partijen geuite bezwaren en zou de deur open zetten voor andere verzoeken om vroegtijdige mededeling, terwijl de termijn van tien dagen voor opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen wettelijk is vastgelegd (artikel 20, lid 5, van de basisverordening) ([7]). Door in het document met de mededeling van de definitieve bevindingen de redenen mee te delen op grond waarvan werd geconcludeerd dat niet aan de voorwaarden van artikel 7, lid 2 bis, was voldaan, en de klager en alle belanghebbenden uit te nodigen opmerkingen over deze bevindingen te maken, werd het recht van verdediging van alle partijen geëerbiedigd.

(11) De belanghebbenden die daartoe een verzoek hadden ingediend, zijn in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Er hebben hoorzittingen plaatsgevonden met de klager, de CCCME en de ondernemingen Sinoboom, JLG, Terex en Dingli. Op 10 juni 2024 heeft Sinoboom bij de raadadviseur-auditeur een verzoek om een hoorzitting ingediend. Het verzoek werd op 18 juni 2024 ingetrokken vanwege een vergelijkbare hoorzitting met het caseteam. Sinoboom werd gewezen op zijn recht om zich opnieuw tot de raadadviseur-auditeur te wenden indien tijdens de vergadering met het caseteam geen bevredigende oplossing zou worden gevonden. Er hebben hoorzittingen plaatsgevonden met Dingli op 29 augustus 2024, de CCCME en Terex op 5 september 2024, JLG op 6 september 2024 en Sinoboom op 9 september 2024.

([5]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1915 van de Commissie van 11 juli 2024 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op mobiele toegangsuitrusting van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB L, 2024/1915, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1915/oj).

([6]) De CCCME werd bij volmacht gemachtigd om in dit onderzoek acht producenten-exporteurs te vertegenwoordigen.

([7]) Zie voetnoot 1.

(12) De Commissie is doorgegaan met het verzamelen en controleren van alle informatie die zij voor haar definitieve bevindingen nodig achtte. Bij het vaststellen van de definitieve bevindingen heeft de Commissie de opmerkingen van de belanghebbenden in overweging genomen en waar passend haar voorlopige conclusies herzien.

(13) De Commissie heeft alle belanghebbenden ingelicht over de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan zij voornemens was een definitief antidumpingrecht in te stellen op ingevoerde MAE van oorsprong uit de VRC ("mededeling van de definitieve bevindingen"). Alle partijen konden binnen een bepaalde termijn opmerkingen indienen over de mededeling van de definitieve bevindingen.

(14) De belanghebbenden die daartoe een verzoek hadden ingediend, zijn tevens in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Op 15 november 2024 vonden hoorzittingen plaats met Dingli en de klager, en op 19 november 2024 met JLG en Terex.

(15) Naar aanleiding van opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen heeft de Commissie het definitieve antidumpingrecht voor Dingli, de andere in de bijlage vermelde meewerkende ondernemingen en alle overige ondernemingen herzien. De onderliggende dumpingberekeningen werden opnieuw bekendgemaakt en Dingli werd in de gelegenheid gesteld opmerkingen in te dienen. Ook de andere belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld opmerkingen in te dienen over de nieuw berekende definitieve antidumpingrechten. Er werden geen verdere opmerkingen ontvangen die van dien aard waren dat zij wijziging brachten in de bevindingen van de Commissie.

1.5. **Argumenten over de inleiding van de procedure**

(16) Naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen betwistte de CCCME de bevinding van de Commissie in overweging 14 van de voorlopige verordening dat de CCCME geen eigen recht van verdediging had. De CCCME herhaalde haar reeds in overweging 14 van de voorlopige verordening behandelde opmerkingen en voegde daaraan toe dat indien de Commissie de CCCME de status van belanghebbende ontzegt, zij die ook aan de CMAE moet ontzeggen.

(17) De Commissie bevestigde haar bevindingen en conclusies in overweging 14 van de voorlopige verordening, maar verduidelijkte dat de CCCME als belanghebbende werd beschouwd voor zover zij als vertegenwoordiger optrad van de producenten-exporteurs die haar daartoe een volmacht hadden verleend. In die zin had de CCCME geen andere status dan de CMAE.

1.6. **Steekproef**

(18) Aangezien er geen opmerkingen over de steekproef van producenten in de Unie, importeurs en producenten-exporteurs werden ontvangen, heeft de Commissie de overwegingen 16 tot en met 23 van de voorlopige verordening bevestigd.

1.7. **Onderzoektijdvak en beoordelingsperiode**

(19) Zoals vermeld in punt 1.6 van de voorlopige verordening, had het onderzoek naar de dumping en schade betrekking op de periode van 1 oktober 2022 tot en met 30 september 2023 ("het onderzoektijdvak" of "OT"). Het onderzoek naar ontwikkelingen die relevant zijn voor de schadebeoordeling had betrekking op de periode van 1 januari 2020 tot aan het einde van het onderzoektijdvak ("de beoordelingsperiode").

2. **BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT**

2.1. **Onderzocht product**

(20) Zoals uiteengezet in de overwegingen 33 en 34 van de voorlopige verordening betreft het onderzochte product mobiele toegangsuitrusting ("MAE") die is ontworpen voor het heffen van personen en zelfaandrijvend is, met een maximale werkhoogte van minstens zes meter, en delen daarvan die voorgeassembleerd of klaar om te worden geassembleerd zijn, met uitzondering van individuele componenten die afzonderlijk gepresenteerd worden, en met uitzondering van uitrusting om personen te heffen die is geïnstalleerd op voertuigen van de hoofdstukken 86 en 87 van het geharmoniseerd systeem ("het onderzochte product"), momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 en ex 8431 39 00 (Taric-codes: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 en 8431 39 00 10).

(21) De productomschrijving omvat machines die worden gebruikt voor het heffen van personen in een brede waaier aan toepassingen, waaronder kniktelescoophoogwerkers, telescoophoogwerkers, schaarliften en verticale masten.

(22) De delen, zij het voorgeassembleerd of klaar om te worden geassembleerd, bestaan uit met name vier categorieën: 1) chassis, 2) toren of draaischijf, 3) platform of korven, 4) hefmechanisme voor MAE. Het hefmechanisme omvat gieken (telescopische en/of geknikte, met of zonder armen) voor telescoophoogwerkers, kniktelescoophoogwerkers of verticale masten en scharen voor schaarliften. Het omvat geen individuele componenten die afzonderlijk gepresenteerd worden.

2.2. **Betrokken product**

(23) Zoals uiteengezet in overweging 35 van de voorlopige verordening betreft het betrokken product mobiele toegangsuitrusting, van oorsprong uit de Volksrepubliek China ("het betrokken product").

2.3. **Soortgelijk product**

(24) In de overwegingen 36 en 37 van de voorlopige verordening heeft de Commissie geconcludeerd dat het betrokken product, het product dat wordt geproduceerd en verkocht op de binnenlandse markt van de VRC, en het onderzochte product dat in de Unie door de bedrijfstak van de Unie wordt vervaardigd en aldaar wordt verkocht, derhalve soortgelijke producten waren in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening. Er werden geen opmerkingen over deze conclusie ontvangen.

2.4. **Argumenten betreffende de productomschrijving**

(25) De CCCME en producent-exporteur Sinoboom hebben opmerkingen over de productomschrijving ingediend. In antwoord op de opmerkingen van de CCCME en Sinoboom voerde de klager aan dat de productomschrijving ongewijzigd moest blijven.

2.4.1. *Argumenten om elektrische MAE uit te sluiten*

(26) De CCCME was het niet eens met de afwijzing door de Commissie van het in de overwegingen 45 en 46 van de voorlopige verordening samengevatte argument om elektrische en hybride MAE van de productomschrijving uit te sluiten. Zij herhaalde dat er duidelijke en evidente verschillen bestaan in de fysieke en technische kenmerken van conventionele MAE enerzijds en elektrische of hybride MAE anderzijds. De CCCME herhaalde ook dat deze twee categorieën MAE fundamenteel van elkaar verschillen qua mechanische bestanddelen, verschillende aandrijfsystemen gebruiken en verschillende technische functies en toepassingen hebben. Daarnaast voerde zij aan dat ze voor verschillende bedrijfsactiviteiten worden gebruikt, zoals bouw-, onderhouds-, opslag- en productieactiviteiten. De CCCME gaf als voorbeeld schaarliften op diesel, die volgens haar doorgaans buiten worden gebruikt, omdat deze machines grotere motoren, banden en frames hebben en daarom gemakkelijk over een oneffen terrein kunnen worden verplaatst. Elektrische schaarliften worden daarentegen volgens haar meestal binnen gebruikt omdat zij kleiner en flexibeler zijn en minder vermogen hebben, en daarmee beter geschikt zijn voor gebruik in kleine en nauwe ruimten. Om deze redenen was de CCCME van mening dat deze twee categorieën niet dezelfde essentiële kenmerken hadden en geen homogene producten waren.

(27) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de CCCME het argument betreffende het verschil tussen conventionele en elektrische soorten MAE. Zij voerde aan dat het standpunt van de Commissie dat elektrische MAE geleidelijk "zou kunnen" worden gebruikt in omgevingen of in industrieën waar vroeger MAE met conventionele aandrijving werd gebruikt, speculatief was. Zij wierp ook op dat de bedrijfstak van de Unie zelf ook uitdrukkelijk erkende dat het wezenlijke verschil tussen de twee productcategorieën lag in de aandrijfmotor, die de gebruiksvoorwaarden bepaalde, dat verbrandingsmotoren bestemd waren voor gebruik op ruw terrein buiten en elektrische motoren voor industriële toepassingen binnen. De CCCME voerde voorts aan dat, aangezien het argument betrekking had op de toekomst, het irrelevant was voor het onderzoektijdvak. Zij voerde dus aan dat de productomschrijving vanaf het begin verkeerd was en dat de bevindingen inzake schade op basis van een onjuiste productomschrijving dan ook twijfelachtig waren.

(28) De Commissie merkte op dat de CCCME geen aanvullende argumenten of bewijzen heeft geleverd die de uitsluiting van elektrische MAE van de productomschrijving zouden rechtvaardigen. Daarom handhaafde zij, zoals uiteengezet in de overwegingen 45 en 46 van de voorlopige verordening, haar standpunt dat beide categorieën (conventionele en elektrische of hybride MAE) dezelfde essentiële kenmerken hebben en dat het daarom terecht is dat beide onder de productomschrijving vallen. De Commissie merkte daarnaast op dat de markt voor MAE voortdurend in ontwikkeling was en dat elektrische MAE, onder meer uit milieuoverwegingen, waarschijnlijk steeds vaker zal worden gebruikt in omgevingen of in sectoren waar voorheen gebruik werd gemaakt van MAE met conventionele aandrijving. Het zou dus niet rationeel zijn om elektrische MAE van de productomschrijving uit te sluiten, onder meer omdat zij reeds tijdens het OT meestal voor toepassingen binnen werd gebruikt. Belangrijker is dat, ongeacht of MAE binnen of buiten wordt gebruikt, elektrische en conventionele MAE dezelfde belangrijkste basiskenmerken hebben en voor dezelfde doelen worden gebruikt, en beide onder de definitie van het betrokken product vallen. Daarom bleef de Commissie bij haar standpunt dat de productomschrijving correct was.

2.4.2. *Argumenten om MAE met een werkhoogte van 28 meter en hoger uit te sluiten*

(29) Als reactie op de voorlopige bevindingen betoogde de CCCME verder dat haar verzoek om de niet door de bedrijfstak van de Unie geproduceerde hybride of elektrische MAE met een werkhoogte van 28 meter of hoger van de productomschrijving uit te sluiten, anders dan de Commissie heeft gesteld, gegrond was. Zij herhaalde dit na de mededeling van de definitieve bevindingen. Voorts was zij van mening dat het feit dat de Commissie vermeldde dat deze MAE in de toekomst kon worden geproduceerd, niet relevant was omdat, indien deze MAE tijdens de beoordelingsperiode niet werd ingevoerd, de bevindingen inzake schade een vertekend beeld gaven omdat deze soorten de bedrijfstak van de Unie niet konden schaden. De CCCME voerde aan dat de ondernemingen Dinolift en Manitou alleen MAE met een werkhoogte tot 28 meter konden produceren.

(30) De Commissie overwoog dat in de informatie op de webpagina van de onderneming Dinolift en in het jaarverslag van Manitou inderdaad werd vermeld dat zij MAE met een werkhoogte tot 28 meter konden produceren. Dit bewijst echter niet dat deze producenten of andere producenten op de markt helemaal geen MAE met een werkhoogte van meer dan 28 meter zouden kunnen produceren, mocht daar vraag naar zijn, of dat zij daar in de nabije toekomst niet mee zouden beginnen. Zoals de Commissie al aangaf in overweging 337 van de voorlopige verordening, kon het feit dat bepaalde productsoorten minder werden geproduceerd, niet leiden tot de conclusie dat deze productsoorten niet concurreerden met de invoer uit de VRC, maar was dit veeleer het effect van de invoer met dumping of van de lage vraag naar deze productsoorten. Voorts was de Commissie van oordeel dat het feit dat de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie in het OT niet alle productsoorten verkochten die op de markt bestaan, of dat sommige productsoorten in het OT helemaal niet door de producenten in de Unie werden verkocht, geen invloed had op de algemene conclusies inzake schade voor de bedrijfstak van de Unie. De Commissie bleef derhalve bij haar standpunt dat er geen reden was om een van de productsoorten van de productomschrijving uit te sluiten en handhaafde haar conclusies in overweging 47 van de voorlopige verordening.

2.4.3. *Argumenten om delen van MAE uit te sluiten of om deze anders te vermelden in het dispositief van de verordening*

(31) Als reactie op de voorlopige bevindingen en na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de CCCME dat het niet gerechtvaardigd was om delen die voorgeassembleerd of klaar voor assemblage zijn in de productomschrijving op te nemen; bij gebrek aan een vrije markt voor delen van MAE in de Unie kon de Chinese invoer van het soortgelijke product onmogelijk aanmerkelijke schade hebben berokkend aan producenten in de Unie die delen van MAE vervaardigen. De CCCME verzocht de Commissie voorts om de betrokken delen (d.w.z. het chassis, de draaischijf, het hefmechanisme en het platform) uitdrukkelijk te vermelden in de productomschrijving in het uitvoerende deel van de maatregelen, teneinde een consistente uitvoering te waarborgen en verwarring over het toepassingsgebied te voorkomen.

(32) De Commissie was van oordeel dat de CCCME geen nieuwe onderbouwde argumenten had aangevoerd om delen van de productomschrijving uit te sluiten. De Commissie handhaafde derhalve haar in overweging 52 van de voorlopige verordening vermelde conclusie dat ook delen onder de productomschrijving moeten blijven vallen.

(33) Anderzijds achtte de Commissie het verzoek van de CCCME om de delen uitdrukkelijk te vermelden in de productomschrijving in het uitvoerende deel van de maatregelen gerechtvaardigd, en heeft zij het dispositief van de verordening dienovereenkomstig aangepast.

2.4.4. *Verzoek om spinhoogwerkers uit te sluiten*

(34) De producent-exporteur Sinoboom heeft verzocht om spinhoogwerkers uit te sluiten van de productomschrijving. Hij voerde aan dat een spinhoogwerker een zeer specifiek soort MAE was die wordt gekenmerkt door een smalle korf en een lager gewicht die vergeleken met andere soorten MAE minder druk op de grond uitoefent. Hij stelde dat spinhoogwerkers kunnen worden gebruikt op verschillende soorten ondergrond en in verschillende situaties, maar dat zij bij uitstek geschikt zijn voor krappe ruimten, waardoor zij bijzonder nuttig zijn voor gebruik in binnenruimten zoals winkelcentra, stadions, treinstations, hotels en luchthavens. Sinoboom voerde ook aan dat de productie van dit soort hoogwerkers in de Unie zeer beperkt was. Sinoboom was om al deze redenen van mening dat spinhoogwerkers uit de VRC niet concurreren met de in de Unie geproduceerde spinhoogwerkers en dat zowel importeurs als downstreamgebruikers en -afnemers zouden worden benadeeld als er invoerrechten op zijn producten zouden worden ingesteld.

(35) De Commissie was van oordeel dat het verzoek ongegrond was. Spinhoogwerkers hebben, ondanks hun eigen karakter, dezelfde essentiële kenmerken als de andere soorten MAE. Sinoboom heeft er zelf op gewezen dat er twee producenten van spinhoogwerkers waren, waaruit bleek dat er in de Unie spinhoogwerkers worden gemaakt. Het hefmechanisme, de vorm ervan of het feit dat ze in smalle ruimten passen, verandert niets aan het gebruiksdoel, namelijk gebruikers in staat stellen op een veilige manier op hogere plekken te werken. Daarom concurreren de uit China ingevoerde spinhoogwerkers met in de Unie geproduceerde spinhoogwerkers. Het argument dat de productie in de Unie onvoldoende was om aan de vraag te voldoen, werd niet met bewijsmateriaal gestaafd. Zelfs als dat het geval was, is het feit dat de bedrijfstak van de Unie niet aan de vraag kan voldoen geen relevant criterium om een productsoort van de productomschrijving uit te sluiten; het doel van de instelling van rechten was ervoor te zorgen dat de MAE tegen een billijke prijs zou worden ingevoerd, en niet om de invoer van spinhoogwerkers of andere MAE te verhinderen. Daarom heeft de Commissie het argument verworpen.

2.4.5. *Conclusie inzake de productomschrijving*

(36) Om de bovengenoemde redenen heeft de Commissie haar conclusies in overweging 52 van de voorlopige verordening gehandhaafd.

3. **DUMPING**

(37) Naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen heeft de Commissie van de Chinese overheid, Dingli, Terex, JLG, Sinoboom en de CCCME opmerkingen ontvangen over de voorlopige bevindingen inzake dumping.

3.1. **Procedure voor de vaststelling van de normale waarde op grond van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening**

(38) De CCCME en Sinoboom plaatsten vraagtekens bij het besluit van de Commissie om op vrachtwagens gemonteerde platformen aan te merken als een product in dezelfde algemene categorie als MAE. De CCCME voerde aan dat de weigering om een Maleisische kraanfabrikant te accepteren als een geschikte bron voor het vaststellen van benchmarks voor niet-verstoorde VAA-kosten en winst, ongegrond was. Beide hierboven genoemde belanghebbenden wezen op belangrijke verschillen tussen mobiele platformen op vrachtwagens en MAE, en stelden dat de technische kenmerken en productieprocessen daarvan verschillen van die van MAE, wat een grote invloed heeft op de productiekosten.

(39) De CCCME voerde aan dat indien de Commissie Brazilië selecteerde, een andere producent van hefwerktuigen dan Madal Palfinger S.A. ("Madal Palfinger") moest worden gekozen als geschikte bron voor het vaststellen van benchmarks voor niet-verstoorde VAA-prijzen en winst. Sinoboom stelde als alternatieve Braziliaanse producent een fabrikant van mobiele en rupskranen voor.

(40) Noch de Commissie, noch de belanghebbenden wisten een land te vinden waar MAE wordt geproduceerd en dat een niveau van economische ontwikkeling heeft dat vergelijkbaar is met dat van de VRC. De Commissie heeft daarom een product in dezelfde algemene categorie als MAE geselecteerd op basis van de bepalende kenmerken van het onderzochte product, zoals vermeld in punt 2 van het bericht van inleiding ([8]), namelijk mobiele toegangsuitrusting die is ontworpen voor het heffen van personen en zelfaandrijvend is. De Commissie heeft derhalve statische kranen

([8]) Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van mobiele toegangsuitrusting ("MAE") van oorsprong uit de Volksrepubliek China (C/2023/783, 13.11.2023; ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).

voor de verplaatsing van materiaal uitgesloten. Aangezien uitrusting voor de verplaatsing van materiaal uitdrukkelijk is uitgesloten van de definitie van het onderzochte product ([9]), kunnen mobiele rupskranen niet worden beschouwd als een product in dezelfde algemene categorie als MAE.

(41) Op vrachtwagens gemonteerde mobiele platformen zijn vanzelfsprekend mobiel en worden voornamelijk gebruikt voor het heffen van personen. Het enige verschil met MAE is het aandrijfmechanisme, dat in het geval van de laatste categorie in de uitrusting is ingebouwd, terwijl bij mobiele platformen op vrachtwagens het voertuig voor de aandrijving zorgt. De Commissie bevestigde haar conclusie in de tweede mededeling over de productiefactoren ("de tweede mededeling") dat mobiele platformen op vrachtwagens, gezien hun vergelijkbare bepalende kenmerken en het gebruik, productieproces en uitgangsmateriaal ervan, in dezelfde algemene categorie vallen als MAE. De door de CCCMA en Sinoboom aangevoerde verschillen waren niet van dien aard dat de wezenlijke overeenkomsten tussen de bepalende kenmerken van de twee producten konden worden ontkend. Het argument werd afgewezen.

(42) Geen enkele fabrikant van op vrachtwagens gemonteerde mobiele platformen werd door de belanghebbenden voorgesteld als geschikte bron voor het vaststellen van benchmarks voor niet-verstoorde VAA-prijzen en winst. Daarom was Madal Palfinger, een door de Commissie in de tweede mededeling geïdentificeerde producent in Brazilië, de enige onderneming die voor verdere analyse in aanmerking werd genomen.

(43) De CCCME en Sinoboom voerden aan dat de rekeningen van Madal Palfinger niet betrouwbaar kunnen worden geacht om de normale waarde te berekenen, aangezien het eigendom is van een onderneming met hoofdkantoor in de EU (Oostenrijk) en sommige van de daarin opgenomen transacties niet in het kader van normale handelstransacties hebben plaatsgevonden. Zij verwezen naar de toelichting bij de jaarrekening 2023 van Madal Palfinger, waarin staat dat "de moeilijke economische en politieke omstandigheden in Latijns-Amerika ook gevolgen hebben gehad voor de productie. De capaciteit werd dienovereenkomstig aangepast, met name in Brazilië. De interne leveringsrelaties met de productielocaties in de VS werden uitgebreid en het proces van standaardisering […]" ([10]).

(44) De Commissie stelde vast dat de betrouwbaarheid van de transacties in de rekeningen van Madal Palfinger met het oog op de berekening van de normale waarde niet werd aangetast door de capaciteitsaanpassing binnen de Palfinger-groep zoals vermeld in de toelichting bij de financiële rekeningen van 2023, omdat het overgrote deel van de transacties van Madal Palfinger op de binnenlandse en internationale markt nog altijd betrouwbaar was voor wat betreft de verkopen, algemene kosten en winst.

(45) De Commissie bevestigde haar conclusie in overweging 197 van de voorlopige verordening dat de eigendom van Madal Palfinger niet relevant was voor het onderzoek. De financiële gegevens van Madal Palfinger weerspiegelen de verkooptransacties van de Braziliaanse producent en niet van de Europese eigenaar.

(46) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de CCCME haar betoog dat de rekeningen van Madal Palfinger als gevolg van intragroeptransacties onbetrouwbaar zijn. Ook citeerde de CCCME een verklaring in het verslag van de Palfinger-groep van 2023 ([11]) waarin verwezen werd naar Argentinië ([12]) in plaats van Brazilië. Deze argumenten werden reeds behandeld in de overwegingen 44 en 45.

(47) De conclusie in overweging 58 van de voorlopige verordening werd derhalve bevestigd.

3.2. **Normale waarde**

3.2.1. *Bestaan van verstoringen van betekenis*

(48) De details over het bestaan van verstoringen van betekenis zijn uiteengezet in punt 3.3 van de voorlopige verordening.

([9]) "Het onderzochte product betreft mobiele toegangsuitrusting die is ontworpen voor het heffen van personen [...]", punt 2, ibidem.

([10]) Zie blz. 28 van de jaarrekening 2023 van Madal Palfinger, beschikbaar op https://assets.palfinger.com/importdata/corporate/newsroom/en/reports/2023/PALFINGER_GB2023_EN_open.pdf.

([11]) Idem. Palfinger | Jaarverslag 2023 | Download beschikbaar op https://i-report.palfinger.ag/2023/en/downloads.

([12]) Idem, blz. 28: "De interne leveringsrelaties met de productielocaties in de VS werden uitgebreid en het proces van standaardisering en optimalisering van de productie **in de Rio Tercero-fabriek in Argentinië** werd voortgezet." Nadruk toegevoegd.

(49) Na de instelling van voorlopige rechten diende de Chinese overheid op 29 juli 2024 diverse opmerkingen in waarin zij stelde dat: i) het verslag gebreken vertoont; ii) artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening onverenigbaar is met de Antidumpingovereenkomst van de WTO ("ADO"); iii) de onderzoeksmethoden van de Commissie op grond van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening onverenigbaar zijn met de WTO-regels; iv) de Commissie grondig moet onderzoeken of er sprake is van verstoringen op de markt van het representatieve land en haar eigen markt. Op dezelfde datum diende de CCCME opmerkingen in waarin zij stelde dat: i) artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening onverenigbaar is met de WTO-overeenkomsten en de uitspraak van het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de WTO in de zaak "Europese Unie — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel uit Argentinië" ([13]); ii) er in de MAE-sector in de VRC geen sprake is van verstoringen van betekenis in de zin van artikel 2, lid 6 bis, punt b), van de basisverordening.

(50) Meer specifiek voerde de Chinese overheid in de eerste plaats aan dat het geactualiseerde rapport hetzelfde probleem vertoont als het eerdere rapport, aangezien het nog steeds een subjectieve, eenzijdige en onjuiste beoordeling van de markteconomie van de VRC maakt. De Chinese overheid gaf hiervoor met name de volgende argumenten: a) China heeft een socialistische markteconomie tot stand gebracht die past bij zijn eigen specifieke omstandigheden; de socialistische markteconomie van China is voortdurend verbeterd en ontwikkeld, waarbij de markt een doorslaggevende rol speelt bij de toewijzing van middelen en de Chinese overheid een betere rol speelt bij de volledige stimulering van de vitaliteit van de economie. Er bestaat niet één enkel model voor een markteconomie; de markteconomie moet onlosmakelijk verbonden zijn met de geschiedenis, de cultuur en de realiteit van elk land; b) de inhoud van het geactualiseerde rapport is onjuist en eenzijdig en wijkt ernstig af van de objectieve realiteit, waarbij de legitieme concurrentievoordelen van de Chinese industrie en de normale institutionele verschillen tussen China en Europa als basis worden gebruikt om te bepalen of er sprake is van marktverstoringen van betekenis, terwijl de vraag of er binnen de EU zelf sprake is van marktverstoringen van betekenis, volledig wordt genegeerd; c) de Commissie heeft alleen werkdocumenten van de diensten van de Commissie over China en Rusland uitgebracht, wat het vermoeden wekt dat dit is ingegeven door politieke overwegingen en aanleiding geeft tot bezorgdheid over de toepassing van het meestbegunstigingsbeginsel; d) de Commissie aanvaardt de argumenten van binnenlandse bedrijfstakken over verstoringen van betekenis, waarbij het (geactualiseerde) rapport als belangrijkste bewijsmateriaal wordt gebruikt, waardoor de bedrijfstakken van de EU worden bevoordeeld. Op basis van het rapport besluit de Commissie zaken in te leiden, onderzoeken uit te voeren en conclusies te trekken, wat ertoe leidt dat de Commissie het door EU-sectoren aangeleverde bewijsmateriaal gunstiger beoordeelt, een praktijk die onverenigbaar is met de fundamentele rechtsbeginselen van billijkheid en rechtvaardigheid.

(51) De Commissie was het hier niet mee eens. Aangezien de specifieke Chinese historische en culturele context inderdaad duidelijk buiten het bereik van het onderzoek naar verstoringen van betekenis overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening valt, kijkt het geactualiseerde rapport — een uitgebreid document dat gebaseerd is op uitvoerig objectief bewijsmateriaal, waaronder wet- en regelgeving en andere officiële beleidsdocumenten die door de Chinese autoriteiten zijn gepubliceerd, rapporten van internationale organisaties, academische studies en artikelen van wetenschappers, en andere betrouwbare onafhankelijke bronnen — naar situaties die wijzen op het bestaan van verstoringen in de zin van artikel 2, lid 6 bis, punt b), van de basisverordening. De relevante verstoringen zijn in detail beschreven in de punten 3.3.2 tot en met 3.3.8 van de voorlopige verordening, waarbij niet alleen rekening is gehouden met het geactualiseerde rapport, maar met het volledige bewijsmateriaal in het dossier. De Chinese overheid heeft geen nieuwe specifieke informatie verstrekt die afdoet aan deze analyse. Integendeel, wat betreft het argument van de Chinese overheid dat de markt in de socialistische markteconomie een beslissende rol speelt bij de toewijzing van middelen, heeft de Commissie erop gewezen dat zelfs uit de meest recente Chinese beleidsdocumenten hierover blijkt dat er van een dergelijke marktgebaseerde toewijzing van middelen geen sprake is. Met name in de resolutie van het Centraal Comité van de Chinese Communistische Partij ("CCP") over verdere verdieping van de uitgebreide hervorming ter bevordering van de Chinese modernisering, aangenomen tijdens de derde plenaire vergadering van het 20e centrale comité van de CCP op 18 juli 2024 ("resolutie van de derde plenaire vergadering"), wordt ondubbelzinnig bevestigd dat het marxisme-leninisme de leidende filosofie is die ten grondslag ligt aan het economisch beleid van de Chinese overheid en wordt de uitdrukkelijke verbintenis aangegaan om een beleid te voeren dat in tegenspraak is met de toewijzing van middelen op basis van marktbeginselen ([14]).

([13]) Europese Unie — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel uit Argentinië, rapport van de Beroepsinstantie, WT/DS473/AB/R, §6.23.

([14]) Zie bijvoorbeeld de punten II.5 of III.8 van de resolutie van de derde plenaire vergadering.

(52) Wat betreft het argument van de Chinese overheid betreffende de schending van het meestbegunstigingsbeginsel, herinnerde de Commissie eraan dat, zoals bepaald in artikel 2, lid 6 bis, punt c), van de basisverordening, voor een land alleen een landrapport wordt opgesteld indien de Commissie over gegronde aanwijzingen beschikt dat er mogelijk sprake is van verstoringen van betekenis in een bepaald land of een bepaalde sector in dat land. Bij de inwerkingtreding van de bepalingen van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening in 2017 beschikte de Commissie over dergelijke aanwijzingen voor verstoringen van betekenis in de VRC. In 2020 publiceerde de Commissie ook een rapport over verstoringen in Rusland; het rapport over China is in 2024 geactualiseerd. In voorkomend geval kunnen er nog andere verslagen volgen. Voorts herinnerde de Commissie eraan dat de rapporten niet verplicht zijn voor de toepassing van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening. In artikel 2, lid 6 bis, punt c), van de basisverordening worden de voorwaarden beschreven waaronder de Commissie landrapporten kan opstellen, en volgens artikel 2, lid 6 bis, punt d), van de basisverordening zijn de klagers niet verplicht het rapport te gebruiken en is het bestaan van een landrapport evenmin een voorwaarde voor het openen van een onderzoek op grond van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening. Overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt e), van de basisverordening volstaat het dat er voldoende door de klagers aangedragen bewijs is voor verstoringen van betekenis in een land die aan de criteria van artikel 2, lid 6 bis, punt b), van de basisverordening voldoen om op basis daarvan het onderzoek te openen. De regels inzake landspecifieke verstoringen van betekenis zijn dus zonder onderscheid en ongeacht het bestaan van een landrapport van toepassing op alle landen. Daarom doen de regels inzake verstoringen in een land per definitie geen afbreuk aan het meestbegunstigingsbeginsel.

(53) Met betrekking tot het argument dat de Commissie door rapporten over verstoringen te publiceren de bedrijfstakken van de EU zou bevoordelen, bleef de Commissie bij haar standpunt dat het (geactualiseerde) rapport een op bewijsmateriaal gebaseerd document is (zie overweging 51). Het rapport werd in het onderzoeksdossier opgenomen zodat alle belanghebbenden ruimschoots de gelegenheid zouden hebben om de feiten en het bewijsmateriaal waarop het is gebaseerd, te weerleggen, aan te vullen of te becommentariëren. Zoals vermeld in overweging 55 van de voorlopige verordening, heeft de Chinese overheid ervoor gekozen geen argumenten of bewijsmateriaal te verstrekken die de in het rapport opgenomen bronnen weerleggen. Het was dus niet de methode van de Commissie die strijdig was met de fundamentele rechtsbeginselen van billijkheid en rechtvaardigheid, maar de Chinese overheid die geen gebruik maakte van haar procedurele rechten.

(54) In de tweede plaats voerde de Chinese overheid aan dat artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening niet verenigbaar is met de WTO-regels, met name omdat: a) het begrip "verstoringen van betekenis" niet voorkomt in de Antidumpingovereenkomst van de WTO ("ADO"). In plaats daarvan bevat artikel 2.2 van de ADO een uitputtende lijst van situaties waarin de normale waarde kan worden bepaald aan de hand van de door berekening vastgestelde normale waarde of de methode voor de vaststelling van de prijzen van uitvoer naar derde landen. Een "marktverstoring van betekenis" behoort niet tot deze situaties; b) Artikel 2.2. De ADO vereist dat de normale waarde wordt berekend aan de hand van de productiekosten in het land van oorsprong, vermeerderd met een redelijk bedrag voor administratiekosten, verkoopkosten en algemene kosten en voor winst. In artikel 2.2.1.1 van de ADO wordt verder verduidelijkt dat de kosten normaliter worden berekend aan de hand van de administratie van de bij het onderzoek betrokken exporteur of producent, mits deze wordt gevoerd overeenkomstig methoden die in het land van uitvoer algemeen aanvaard zijn en een redelijk beeld geeft van de productie- en distributiekosten die verbonden zijn aan het betrokken product. Artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening gaat derhalve verder dan de WTO-regels voor het gebruik van de door berekening vastgestelde normale waarde.

(55) Deze argumenten konden niet worden aanvaard. De Commissie was van oordeel dat artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening volledig in overeenstemming is met de WTO-verplichtingen van de Europese Unie, met inbegrip van de mogelijkheden om de normale waarde te berekenen als voorzien in artikel 2.2 van de ADO. Zoals door de WTO-beroepsinstantie in de zaak DS473 ([15]) uitdrukkelijk is verduidelijkt, staat het WTO-recht het gebruik van gegevens van een derde land toe, naar behoren gecorrigeerd indien een dergelijke correctie noodzakelijk en onderbouwd is. De Commissie herinnerde er in dit verband aan dat zodra is vastgesteld dat het wegens het bestaan van verstoringen van betekenis in het land van uitvoer overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt b), van de basisverordening niet passend is gebruik te maken van de binnenlandse prijzen en kosten in dat land, de normale waarde voor elke producent-exporteur overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening wordt vastgesteld door berekening aan de hand van niet-verstoorde prijzen of benchmarks in een geschikt representatief land. Dezelfde bepaling van de basisverordening maakt het ook mogelijk binnenlandse kosten te gebruiken als is vastgesteld dat zij niet verstoord zijn. In dat verband hadden de producenten-exporteurs de mogelijkheid om bewijs aan te dragen blijkens hetwelk hun individuele VAA-kosten en/of andere kosten voor productiemiddelen niet verstoord waren. In de punten 3.3.2 tot en met 3.3.8 van de voorlopige verordening heeft de Commissie echter

([15]) Rapport van de Beroepsinstantie, Europese Unie — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel uit Argentinië, WT/DS473/AB/R en Add.1, aangenomen op 26 oktober 2016, DSR 2016:VI, blz. 2871, punt 7.10.

vastgesteld dat er sprake was van verstoringen in de MAE-sector en dat er geen positief bewijs was geleverd waaruit bleek dat de productiefactoren van individuele producenten-exporteurs niet verstoord waren. De vraag of de administratie van de Chinese ondernemingen werd bijgehouden overeenkomstig de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen van de VRC en of de administratie een redelijk beeld gaf van de met de productie en verkoop van het onderzochte product verbonden kosten in de VRC, kan derhalve geen invloed hebben op de conclusie over de toepassing van de methode in artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening.

(56) Ten derde voerde de Chinese overheid aan dat de onderzoeksmethoden van de Commissie onverenigbaar zijn met de WTO-regels, aangezien de Commissie niet heeft onderzocht of de administratie van de Chinese exporteurs in overeenstemming was met de algemeen aanvaarde boekhoudbeginselen van het land van uitvoer of een redelijk beeld gaf van de productie- en verkoopkosten van het onderzochte product, maar de administratie van de Chinese exporteurs afwees op grond van een zogenaamde marktverstoring van betekenis, wat strijdig is met artikel 2.2.1.1 van de Antidumpingovereenkomst van de WTO en de bevindingen van de Beroepsinstantie in zaak DS473 en het panel in zaak DS494, waarin werd benadrukt dat, overeenkomstig artikel 2.2.1.1 van de ADO, de kostenadministratie van de producent geacht moet worden "een redelijk beeld te geven van de kosten in verband met de productie en verkoop van het betrokken product" zolang deze een nauwkeurige en betrouwbare weergave vormt van alle werkelijk gemaakte kosten die verbonden zijn aan de productie en verkoop van het betrokken product, en dat de met het onderzoek belaste autoriteit gebruik moet maken van die administratie om de productiekosten van de onderzochte onderneming te bepalen. De Chinese overheid verzocht de Commissie derhalve haar methoden te corrigeren om deze in overeenstemming te brengen met die WTO-vereisten.

(57) De Commissie moest deze argumenten afwijzen. Wat betreft de overeenstemming van de administratie van de Chinese exporteurs met algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen: dit argument werd reeds behandeld in de overwegingen 54 tot en met 56. Bovendien herinnerde de Commissie er in verband met zaak DS494 aan dat zowel de EU als de Russische Federatie beroep heeft aangetekend tegen de bevindingen van het panel, die niet definitief zijn en derhalve volgens vaste rechtspraak van de WTO geen juridische status in het WTO-systeem hebben, aangezien zij niet zijn bekrachtigd door het Orgaan voor Geschillenbeslechting door middel van een besluit van de WTO-leden. In elk geval werd in het panelverslag van dat geschil specifiek geoordeeld dat de bepalingen van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening buiten het kader van het geschil vielen.

(58) Ten vierde voerde de Chinese overheid aan dat de Commissie de gegevens van het representatieve land heeft aanvaard en deze heeft gebruikt om de kosten van Chinese producenten te vervangen zonder uitputtend te beoordelen of er in Brazilië sprake was van een verstoring van betekenis overeenkomstig de zes criteria van artikel 2, lid 6 bis, punt b), van de basisverordening. Volgens de Chinese overheid moet de Commissie proactief het bestaan van verstoringen in de representatieve landen onderzoeken en aantonen, en niet alleen passief afwachten totdat de bij de zaak betrokken partijen bewijsmateriaal verstrekken. Bovendien had de Commissie, ondanks opmerkingen van Chinese producenten-exporteurs over antidumping- en/of compenserende maatregelen ten aanzien van stalen materialen in Brazilië, niet onderzocht of die invoerbeperkende maatregelen in Brazilië de prijzen van de betrokken Braziliaanse producenten hadden verstoord, maar de argumenten van de Chinese producenten-exporteurs willekeurig afgewezen. Met betrekking tot de gegevens over de kosten in Brazilië stelde de Chinese overheid zich bovendien op het standpunt dat, aangezien de Commissie verstoringen van betekenis in de producten van Chinese ondernemingen had vastgesteld op basis van intragroeptransacties, de Commissie bij de selectie van de representatieve ondernemingen ook had moeten onderzoeken en aantonen of de prijzen van de geselecteerde ondernemingen in Brazilië niet "verstoord" waren als gevolg van intragroeptransacties. Voorts voerde de Chinese overheid aan dat de Commissie grondig zou moeten onderzoeken of er sprake is van verstoringen op de interne markt van de EU. Volgens de Chinese overheid is dit onder meer nodig omdat de EU-instellingen en de lidstaten diverse benaderingen hebben gevolgd die vergelijkbaar zijn met die van China om de economie en het bedrijfsleven te sturen, onder andere door richtsnoeren aan de autoriteiten te verstrekken, het financiële stelsel, en met name commerciële banken, te verplichten om sociale verantwoordelijkheid te nemen, economische hulpprogramma's uit te voeren en energiebeleid te formuleren waarmee de energiesector wordt gestimuleerd en gestuurd.

(59) De Commissie achtte deze argumenten niet juist. Wat de beoordeling van gegevens in het representatieve land betreft, herinnerde de Commissie eraan dat de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening de normale waarde alleen berekent aan de hand van andere gegevens dan de binnenlandse prijzen en kosten in het land van uitvoer (tenzij wordt vastgesteld dat deze kosten niet verstoord zijn) wanneer zij van oordeel is dat die gegevens geschikt zijn om niet-verstoorde prijzen en kosten vast te stellen. In dit proces mag de Commissie alleen niet-verstoorde gegevens gebruiken. In dat opzicht wacht de Commissie allesbehalve passief af, maar voert zij haar eigen analyse uit en verzoekt zij belanghebbenden in de eerste stadia van het onderzoek opmerkingen te maken over de voorgestelde bronnen voor de vaststelling van de normale waarde, namelijk via mededelingen over de niet-verstoorde bronnen die zij voornemens is te gebruiken en die in een vroeg stadium van de procedure worden bekendgemaakt. De Commissie neemt alle door de partijen ingediende opmerkingen en haar eigen onderzoek ten volle in overweging bij haar uiteindelijke beslissing over de vraag welke niet-verstoorde gegevens voor de berekening van de normale waarde moeten worden gebruikt. Alle relevante aspecten van de analyse worden uitvoerig beschreven in punt 3.4 van de voorlopige verordening, met inbegrip van overweging 199 betreffende de intragroeptransacties en overweging 201 betreffende de antidumping- en compenserende maatregelen in Brazilië. Wat de vermeende verstoringen in de EU betreft, heeft de Commissie in antwoord op een soortgelijk argument van de CCCME in overweging 179 van de voorlopige verordening reeds opgemerkt dat EU-beleid niet relevant is in het kader van een beoordeling die wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening. De Commissie herhaalde dat krachtens artikel 2, lid 6 bis, punt b), van de basisverordening de mogelijke gevolgen van een of meer van de in die bepaling genoemde factoren worden geanalyseerd aan de hand van de prijzen en kosten in het land van uitvoer. De kostenstructuur en de prijsvormingsmechanismen op andere markten, zoals in de EU, maken geen deel uit van deze analyse.

(60) Wat de argumenten van de CCCME betreft, herhaalde de vereniging om te beginnen haar eerdere argument dat noch de ADO of het protocol van toetreding van de VRC tot de WTO, noch de uitspraak van het Orgaan voor Geschillenbeslechting de Commissie toestaat af te wijken van de algemene methode voor de vaststelling van de normale waarde op grond van artikel 2.2.1 van de ADO, d.w.z. door gebruik te maken van de kosten en prijzen van de producent-exporteur of die in het land van uitvoer, op grond van het feit dat er verstoringen van betekenis zijn vastgesteld in het land van uitvoer. De CCCME voerde in dit verband aan dat de Commissie niet had gereageerd op het argument dat zij hierover op 3 januari 2024 had aangevoerd.

(61) Aangezien het argument van de CCCME grotendeels identiek is aan het argument van de Chinese overheid, waarop is ingegaan in de overwegingen 54 tot en met 57, verwijst de Commissie naar haar standpunt in die overwegingen.

(62) Ten tweede voerde de CCCME met betrekking tot de gestelde afwezigheid van verstoringen van betekenis in de MAE-sector in de VRC het volgende aan: a) China heeft de afgelopen zeven jaar zijn financiële stelsel opengesteld en heeft buitenlandse investeringen op zijn grondgebied verwelkomd, mede van Amerikaanse en Europese MAE-producenten; b) China heeft aanzienlijke vooruitgang geboekt bij het verbeteren van de bescherming van intellectuele eigendom en heeft ook belangrijke hervormingen doorgevoerd ten aanzien van staatsondernemingen, waardoor de overcapaciteit wordt verminderd en hun concurrentievermogen wordt vergroot; c) het 14e vijfjarenplan verwijst alleen naar de sector bouwmachines, terwijl de MAE-sector, d.w.z. de bedrijfstak van industriële hoogwerkers, in het 14e vijfjarenplan niet eens wordt genoemd. Het feit dat MAE vaak wordt gebruikt in de context van bouwwerkzaamheden rechtvaardigt volgens de CCCME niet de benadering van de Commissie om de MAE-sector als een onderdeel van de bedrijfstak van bouwmachines te beschouwen; d) de redenering van de Commissie met betrekking tot overheidsdeelneming in bedrijven is schijnheilig, aangezien geen van de door de Commissie genoemde ondernemingen, zoals XCMG of Liugong, in de steekproef van dit onderzoek zijn opgenomen en dus niet representatief zijn voor het merendeel van de Chinese bedrijfstak. Bovendien zou de Commissie, indien zij van mening is dat de deelneming van de staat in MAE-producenten de oorzaak is van de verstoring van de markt, ook moeten concluderen dat EU-lidstaten, zoals Frankrijk, Duitsland of Polen, de markt verstoren omdat zij aandelen van beursgenoteerde ondernemingen bezitten.

(63) De Commissie kon deze argumenten niet aanvaarden. De CCCME heeft geen specifiek bewijsmateriaal verstrekt dat de analyse van de Commissie in de punten 3.3.2, 3.3.5 en 3.3.7 van de voorlopige verordening weerlegt, en de enkele verklaring dat buitenlandse investeringen in China welkom zijn of dat hervormingen zijn doorgevoerd ten aanzien van staatsondernemingen kan in dit verband niet leiden tot wijziging van de beoordeling van de Commissie. Bovendien heeft de Commissie erop gewezen dat recente Chinese beleidsdocumenten, zoals de resolutie van de derde plenaire vergadering, aantonen dat het proces van hervorming van staatsondernemingen in de eerste plaats gericht is op het consolideren en versterken van de aanwezigheid van staatsondernemingen in strategische sectoren ([16]). Wat betreft het feit dat de MAE-sector niet specifiek wordt genoemd in het 14e vijfjarenplan, heeft de Commissie in de overwegingen 130 tot en met 138 van de voorlopige verordening het Chinese planningssysteem beschreven, waarin prioriteiten worden vastgesteld en de doelstellingen voor autoriteiten op centraal, provinciaal en lokaal bestuursniveau worden voorgeschreven, alsook het feit dat dit systeem, ook al wordt de MAE-sector niet specifiek in het nationale 14e vijfjarenplan genoemd, voorziet in expliciete bepalingen betreffende het betrokken product op lagere bestuursniveaus. Wat betreft EU-staten die aandelen in ondernemingen bezitten, heeft de Commissie er in overweging 59 reeds op gewezen dat dit argument niet relevant is. Bovendien heeft de Commissie in de overwegingen 107 tot en met 111 en 171 van de voorlopige verordening ook uiteengezet dat de zeggenschap van de staat in de Chinese MAE-producenten veel verder gaat dan eigenaarschap en een verstoring van betekenis vormt overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt b), eerste streepje, van de basisverordening.

(64) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de CCCME haar argumenten inzake de onverenigbaarheid van artikel 2, lid 6 bis, met de WTO-overeenkomst. De argumenten werden reeds behandeld in de overwegingen 51 tot en met 61.

(65) Gezien het bovenstaande heeft de Commissie de conclusies bevestigd die zij heeft geformuleerd in punt 3.3 van de voorlopige verordening.

3.2.2. *Representatief land*

(66) Naar aanleiding van de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde de CCCME aan dat, aangezien er geen andere landen zijn die een vergelijkbaar niveau van economische ontwikkeling als China hebben en MAE produceren, de Commissie een ander land had moeten selecteren dan Brazilië dat producent is van een soortgelijk product dat tot dezelfde algemene categorie behoort. De CCCME herhaalde haar voorstel om Maleisië als alternatief representatief land te selecteren.

(67) In overweging 60 van de voorlopige verordening heeft de Commissie dit argument reeds weerlegd; in overweging 41 van de onderhavige verordening heeft zij hier nog verdere elementen aan toegevoegd.

(68) De conclusies in overweging 203 van de voorlopige verordening worden bevestigd.

3.2.3. *Niet-verstoorde kosten en benchmarks*

3.2.3.1. Productiefactoren

(69) Sinoboom voerde aan dat het gebruik van de Global Trade Atlas (GTA) ([17]) heeft geleid tot een onredelijk resultaat voor bepaalde productiefactoren, zoals motoren en andere materialen ([18]), waarvoor volgens Sinoboom aanzienlijke prijsverschillen bestonden tussen zijn eigen kosten en de benchmark. De onderneming voerde aan dat de Commissie voor het verkrijgen van niet-verstoorde benchmarks gebruik zou moeten maken van de door Sinoboom gerapporteerde gegevens of een alternatieve methode.

([16]) Zie punt II.5 van de resolutie van de derde plenaire vergadering: "Wij zullen de hervorming van staatsdeelnemingen en staatsbedrijven verdiepen door de instellingen en mechanismen voor beheer en toezicht te verbeteren, de strategische coördinatie tussen de betrokken administratieve diensten te versterken en de structuur van de staatssector te verfijnen en aan te passen. Dit alles zal helpen om staatsdeelnemingen en staatsondernemingen sterker te maken, beter te laten werken en groter te laten worden. [...] Het overheidskapitaal zal worden geïnvesteerd in belangrijke sectoren en sleutelgebieden die van vitaal belang zijn voor de nationale veiligheid en als drijvende kracht fungeren voor de nationale economie. [...] Wij zullen een systeem opzetten om de prestaties van staatsondernemingen bij de uitvoering van hun strategische taken te beoordelen [...]."

([17]) International Import Export Trade Data: Global Trade Atlas | S&P Global (spglobal.com), https://www.spglobal.com/market-intelligence/en/solutions/products/maritime-global-trade-atlas.

([18]) Aangezien deze stelling betrekking heeft op de kosten van bepaalde productiefactoren van Sinoboom, mogen de specifieke productiefactoren niet worden genoemd omdat het commercieel gevoelige informatie betreft.

(70) De Commissie was van oordeel dat de gegevens van Sinoboom onderhevig waren aan verstoringen van betekenis in de VRC, zoals vastgesteld in punt 3.2.1 en in de overwegingen 64 tot en met 185 van de voorlopige verordening. Derhalve konden zij niet worden gebruikt voor het vaststellen van de normale waarde op grond van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening. De Commissie verwierp bijgevolg ook het argument dat het bestaan van verschillen tussen de verstoorde prijzen van productiefactoren die door de onderneming worden gebruikt en de benchmarkprijzen uit de GTA aantoont dat de GTA-prijzen "niet representatief" zijn.

(71) Sinoboom voerde aan dat de door de Commissie voor bepaalde productiefactoren geselecteerde GS-codes verschillen van de GS-codes die werden opgegeven tijdens de controle van zijn antwoorden op de vragenlijst. De onderneming verzocht de Commissie om de opgegeven GS-codes te gebruiken.

(72) De Commissie heeft de in overweging 71 genoemde benchmarks voor de productiefactoren herzien om ervoor te zorgen dat deze consistent waren met de door Sinoboom opgegeven GS-codes. De Commissie merkte evenwel op dat het gebruik van alternatieve GS-codes soms het gebruik van andere meeteenheden vereist. De Commissie heeft de respectieve benchmarks omgezet op basis van de door de onderneming verstrekte omzettingstabel. Sinoboom werd in kennis gesteld van de gebruikte GS-codes en de correcties.

(73) Sinoboom voerde aan dat de prijzen voor sommige productiefactoren in de mededeling van de voorlopige bevindingen in andere meeteenheden waren uitgedrukt dan die welke voor de desbetreffende materialen waren opgegeven in de antwoorden op de vragenlijst. De onderneming stelde dat een wijziging in de meeteenheid kan leiden tot duidelijke verstoringen bij de berekening van de normale waarde van Sinoboom, aangezien deze benchmarkwaarden zullen worden gebruikt voor de verbruiksratio's van grondstoffen die op basis van verschillende meeteenheden worden berekend. Volgens Sinoboom leidde dit tot een "vertekening van de kosteninformatie". De onderneming voerde aan dat de Commissie in het geval van deze productiefactoren gebruik had moeten maken van een alternatieve databank.

(74) De Commissie achtte deze stelling ongegrond en verwierp het argument dat zij gebruik zou moeten maken van een alternatieve databank, omdat zij zorgt voor de correcte toepassing van een gelijkwaardige meeteenheid die overeenstemt met de door Sinoboom opgegeven meeteenheid door gebruik te maken van de secundaire eenheid ([19]) zoals gerapporteerd in de GTA. Waar de specifieke kenmerken van bepaalde productiefactoren dit vereisen, heeft de Commissie gebruikgemaakt van een alternatieve meeteenheid en de benchmark dienovereenkomstig omgerekend.

(75) Sinoboom stelde dat er in verschillende bijlagen bij de voorafgaande kennisgeving sprake was van inconsistenties in de prijzen van vier productiefactoren ([20]). De in bijlage 4.1 en bijlage 2.2 bij de voorafgaande kennisgeving vermelde benchmarkprijs per eenheid is verschillend. Sinoboom heeft de Commissie verzocht deze verschillen na te kijken en te corrigeren.

(76) De Commissie heeft in de definitieve fase een nieuwe bijlage 4.1 bekendgemaakt waarin de verschrijving en de daaruit voortvloeiende inconsistenties tussen de prijzen van productiefactoren zijn gecorrigeerd.

(77) Dingli voerde aan dat de Commissie een verkeerde benchmark had gebruikt voor een productiefactor die een aanzienlijk deel van zijn kosten vertegenwoordigde. De onderneming stelde voor een andere benchmark te gebruiken.

(78) Na dit te hebben geanalyseerd, heeft de Commissie het argument aanvaard. Als gevolg hiervan heeft de Commissie de normale waarde voor de onderneming herberekend, waardoor deze lager is uitgevallen.

(79) Terex merkte op dat de prijzen van twee productiefactoren ([21]) moesten worden aangepast om een verschrijving van de Commissie te corrigeren. De onderneming voerde aan dat de Commissie in de voorlopige fase, als gevolg van een verschrijving, één productiefactor verkeerd heeft vermeld en voor een andere een verkeerde benchmark heeft gebruikt.

([19]) Een "secundaire eenheid" of "secundaire hoeveelheid" wordt vaak gebruikt om aanvullende meetinformatie te verstrekken in combinatie met de primaire meeteenheid voor een bepaald product. In dit geval was de secundaire eenheid altijd kg. Wanneer de primaire eenheid aantallen of stuks was, gaf de GTA ook de waarde in kg.

([20]) De specifieke productiefactoren mogen niet worden genoemd omdat zij als vertrouwelijke bedrijfsinformatie worden beschouwd. Sinoboom merkte de gegevens over specifieke productiefactoren aan als vertrouwelijke bedrijfsinformatie die niet in overzichten mag worden opgenomen omdat de prijzen ervan wezenlijk verschillen van openbaar gemaakte benchmarks en dit zou leiden tot bekendmaking van specifieke kosten voor de onderneming.

([21]) De specifieke productiefactoren mogen niet worden genoemd omdat zij als vertrouwelijke bedrijfsinformatie worden beschouwd.

(80) De Commissie erkende de verschrijving en aanvaardde het argument met betrekking tot de eerste productiefactor en corrigeerde de benchmark dienovereenkomstig. De Commissie verwierp het argument betreffende de prijs van de tweede productiefactor en verduidelijkte dat de gebruikte benchmark was gebaseerd op de in de GTA gepubliceerde secundaire eenheid. Bijgevolg heeft de Commissie de normale waarde aangepast.

(81) De CCCME voerde opnieuw aan dat het niet passend is inputmateriaal dat minder dan 1 % van de totale productiekosten bedraagt in de categorie verbruiksartikelen te groeperen, met het argument dat deze inputs voor sommige in de steekproef opgenomen producenten tot een vijfde van de totale productiekosten vertegenwoordigen.

(82) De Commissie merkte op dat de CCCME de vaste praktijk van de Commissie om verbruiksartikelen uit te drukken als percentage van de grondstoffen op basis van de door de producenten gerapporteerde kostengegevens niet betwistte. Aangezien de belangrijkste kostenposten, zoals motoren, accu's, ventielen, banden en bekabeling, die meer dan 80 % van de totale productiekosten uitmaken, niet waren gegroepeerd, werd de gebruikte methode passend geacht. Voorts was de Commissie van oordeel dat het aantal productiefactoren uitzonderlijk hoog was, tot 200 toe, zodat de vaststelling van benchmarks voor elk daarvan het onderzoek onnodig ingewikkeld zou hebben gemaakt en niet tot een ander resultaat zou hebben geleid gezien de algemene verstoringen waarvan sprake is op de markt in de VRC. De Commissie merkte op dat een van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs in zijn antwoord op de vragenlijst zelf productiefactoren heeft gegroepeerd. Op grond hiervan werd het argument afgewezen.

(83) Na de mededeling van de definitieve bevindingen argumenteerde Dingli dat de benchmark voor twee productiefactoren ([22]) moest worden gecorrigeerd.

(84) In het geval van de eerste benchmark heeft Dingli bewijsmateriaal overgelegd waaruit blijkt dat de in zijn productieproces gebruikte input onder een andere douanecode valt dan die welke door de Commissie werd gebruikt. De Commissie heeft dit argument aanvaard en de benchmark aangepast. De nieuwe benchmark werd aan Dingli meegedeeld. In het geval van de tweede benchmark werd echter geen bewijsmateriaal verstrekt om de bewering te staven. Daarom heeft de Commissie het argument verworpen.

3.2.3.2. Grondstoffen

(85) De CCCME verzocht de Commissie aan alle belanghebbenden de oorspronkelijke GTA-gegevens uit de databank voor de Braziliaanse benchmarks mee te delen, waaruit de automatische koppeling blijkt die door het algoritme wordt gelegd tussen de douanecodes van verschillende landen, welke wordt gebruikt om de niet-verstoorde waarde van grondstoffen te berekenen.

(86) Het verzoek werd aanvaard en de Commissie heeft de gevraagde gegevens opgenomen in de mededeling aan de belanghebbenden.

(87) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CCCME aan dat de overeenkomstig overweging 86 meegedeelde GTA-gegevens niet voldoende waren om haar recht van verweer uit te oefenen. De Commissie verwierp dit argument, aangezien alle belanghebbenden aan de hand van de openbaar gemaakte gegevens konden zien welke methode, welke benchmarks en welke waarden waren gebruikt.

(88) Sinoboom voerde aan dat de Commissie voor in het binnenland aangekochte componenten fob-prijzen zou moeten gebruiken door de kosten van vervoer, verzekering enz. af te trekken van de cif-prijs zoals weergegeven in de GTA. Sinoboom kocht grondstoffen en andere inputs op de binnenlandse markt, wat resulteerde in fob-prijzen exclusief kosten voor vervoer over zee, verzekering en invoerrechten. De door de Commissie gebruikte invoerprijzen uit de GTA omvatten de kosten van vervoer over zee, de verzekeringskosten en in sommige gevallen invoerrechten.

([22]) De specifieke productiefactoren zouden vertrouwelijke bedrijfsinformatie zijn.

(89) De Commissie heeft voor de berekening van de normale waarde gebruikgemaakt van de overeenkomstige productie- en verkoopkosten in een passend representatief land met een niveau van economische ontwikkeling dat vergelijkbaar is met dat van de VRC, zoals bepaald in artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening ([23]). Deze prijzen, afkomstig uit de GTA, omvatten de kosten van vervoer, verzekeringen en rechten en worden geacht overeen te komen met de productiekosten in het representatieve land. De Commissie merkt bovendien op dat het feit dat Chinese producenten-exporteurs bepaald uitgangsmateriaal voor de vervaardiging van MAE bij binnenlandse leveranciers kopen, niet betekent dat Braziliaanse producenten hetzelfde uitgangsmateriaal op de Braziliaanse binnenlandse markt kopen. De Commissie heeft dit argument afgewezen.

3.2.3.3. Arbeid

(90) Dingli en de CCCME brachten opnieuw het argument naar voren dat versie 1.1 van de tabel met arbeidsstatistieken uit de Pesquisa Industrial Annual ("PIA") in Brazilië ([24]) moet worden gebruikt voor de berekening van de loonkosten in plaats van PIA-tabel 2.2 ([25]), omdat deze onmiddellijk beschikbare gegevens biedt over industriële sector 28.22, waaronder de productie van machines, uitrusting en uitrusting voor het vervoeren en heffen van ladingen en personen, alsook gegevens die specifiek betrekking hebben op productieactiviteiten.

(91) Het argument werd in overweging 223 van de voorlopige verordening afgewezen, omdat PIA-tabel 2.2 gegevens verstrekt over veel meer bedrijfsspecifieke categorieën. Dingli en de CCCMA hebben bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat dit onderscheid ook kon worden gemaakt aan de hand van PIA-tabel 1.1; derhalve werd het argument aanvaard. De Commissie heeft de berekening van de loonkosten herzien aan de hand van gegevens uit PIA-tabel 1.1 voor het jaar 2022.

(92) De CCCME heeft opnieuw aangevoerd dat de Commissie de socialezekerheidskosten moet beperken tot de bijdragen aan het Instituto Nacional do Seguro Social ("INSS") en het Fundo de Garantia do Tempo de Serviço ("FGTS"), omdat in toelichting 17 bij de jaarrekening van Madal Palfinger ([26]) alleen de INSS- en FGTS-afdrachten in aanmerking zijn genomen voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen.

(93) In overweging 225 van de voorlopige verordening verwierp de Commissie voorlopig hetzelfde argument omdat uit het onderzoek was gebleken dat er in Brazilië andere soorten socialezekerheidsbijdragen bestonden en dat de hoogte ervan kan variëren. De CCCME heeft geen aanvullende inhoudelijke informatie verstrekt waaruit blijkt dat er in tegenstelling tot de voorlopige conclusie van de Commissie in overweging 225 van de voorlopige verordening in Brazilië geen andere mogelijke socialezekerheidsbijdragen bestonden dan INSS- en FGTS-afdrachten. Daarom heeft de Commissie dat argument opnieuw verworpen.

(94) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de CCCME haar argument dat alleen INSS- en FGTS-afdrachten in aanmerking moeten worden genomen voor de berekening van de socialezekerheidsbijdrage. Dit argument werd reeds behandeld in overweging 93.

(95) Dingli stelde dat alleen sociale lasten die door de werkgever voor productiepersoneel worden betaald in aanmerking mogen worden genomen voor de berekening van de loonkosten, en dat de sociale lasten die voor niet-productiepersoneel worden betaald daarop in mindering moeten worden gebracht. De vaststelling van de bijdrage moet worden gebaseerd op de verhouding tussen de totale salariskosten voor productiepersoneel en die voor niet-productiepersoneel.

(96) De Commissie stelde vast dat het argument van Dingli gegrond was, omdat bij de berekening van de benchmark voor loonkosten alleen rekening moet worden gehouden met de kosten die verband houden met de productie van het onderzochte product; zij heeft het bedrag van de sociale lasten daarom herberekend.

(97) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Dingli aan dat, hoewel de Commissie het argument had aanvaard zoals vermeld in overweging 96, dit niet tot uiting kwam in de herberekening van het bedrag van de sociale lasten.

([23]) Zie voetnoot 1.
([24]) Tabel met arbeidsstatistieken uit de Pesquisa Industrial Annual, https://www.ibge.gov.br/estatisticas/economicas/industria/9042-pesquisa-industrial-anual.html?=&t=downloads.
([25]) Idem.
([26]) https://ads.clicrbs.com.br/PUBLICIDADE-LEGAL/PIO/Publicidade_Legal_PIO_290324_madalpalfinger.pdf.

(98) De Commissie verwierp het argument omdat de sociale lasten na de bekendmaking van de voorlopige maatregelen opnieuw waren berekend. De Commissie berekende de waarde van de bijdragen en deelde deze door het aantal werknemers in de productie, waarbij zij de personen die niet bij de productie betrokken waren, buiten beschouwing liet.

(99) Dingli wees erop dat de Commissie bij de omrekening van de arbeidskosten per uur in Braziliaanse real ("BRL") naar Chinese yuan ("CNY") niet de wisselkoers voor 2021 heeft toegepast. In de voorlopige berekeningen heeft de wisselkoers die wordt gebruikt voor de omrekening van BRL naar euro ("EUR") betrekking op het jaar 2022; de voor de omrekening van EUR naar CNY gebruikte wisselkoers heeft betrekking op het OT. In het definitieve stadium paste de Commissie, om de loonkosten per uur in het OT te bepalen, de loonkostenindex voor 2023 toe op de meest recente beschikbare gegevens over 2022. De daaruit voortvloeiende loonkosten werden vervolgens omgerekend naar CNY aan de hand van de wisselkoersen in het onderzoektijdvak.

(100) De Commissie verwierp het argument dat zij de wisselkoers van 2021 had moeten gebruiken, aangezien dit in het definitieve stadium niet langer van toepassing was omdat de gegevens van 2022 werden gebruikt.

(101) Na de mededeling van de definitieve bevindingen argumenteerde Dingli dat de Commissie de inflatie dubbel heeft geteld door de Braziliaanse arbeidskosten voor 2022 aan te passen tot cijfers voor 2023 en deze vervolgens om te rekenen in RMB met gebruik van de wisselkoers die tijdens het OT van toepassing was. Dingli voerde aan dat ofwel de wisselkoersen voor het OT zonder correctie moesten worden gebruikt, ofwel, als een correctie werd toegepast, de wisselkoersen van 2022 moesten worden gebruikt.

(102) De Commissie verwierp dit argument omdat Dingli niet kon aantonen dat de variatie van de loonkostenindex van 2022 tot 2023 uitsluitend verband hield met de inflatie. De Braziliaanse loonkostenindex geeft niet de variatie in de waarde van de salarissen weer, maar de totale kosten op uurbasis van het in dienst hebben van arbeidskrachten, die door andere factoren dan de inflatie kunnen worden beïnvloed. De parallelle correctie van de index van 2022 en het gebruik van de wisselkoers in het onderzoektijdvak leidden dus niet tot dubbeltellingen. Integendeel, de correcties zorgden ervoor dat de benchmark op basis van de beschikbare informatie de arbeidskosten weerspiegelde die in het OT moesten worden betaald.

(103) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CCCME aan dat de Commissie ten onrechte de consumentenprijsindex had gebruikt om de arbeidskosten van 2022 aan te passen aan die van het onderzoektijdvak. Volgens de CCCME was het beter de index van het gemiddelde inkomen te gebruiken.

(104) De Commissie gebruikte voor de indexering van de arbeidskosten de gemiddelde nationale consumentenprijs in het OT, afgeleid uit de statistieken van het Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística ([27]) (IBGE). De CCCME verstrekte geen bewijsmateriaal waaruit bleek waarom deze methode niet nauwkeurig was. Het argument werd derhalve afgewezen.

(105) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CCCME aan dat de methode voor de berekening van de jaarlijkse arbeidsuren onjuist was. In plaats van het gemiddelde aantal werkelijk gewerkte uren per week voor economische activiteiten in categorie 28 (vervaardiging van machines, apparaten en werktuigen), dat zij van ILOSTAT had verkregen, te vermenigvuldigen met het totale aantal weken in een kalenderjaar, berekende de Commissie eerst de dagelijkse arbeidsuren door de wekelijkse uren te delen door vijf werkdagen per week, en vermenigvuldigde zij vervolgens de aldus berekende dagelijkse arbeidsuren met de vermeende 220 beschikbare werkdagen per jaar.

([27]) IBGE | Portal do IBGE | IBGE, https://www.ibge.gov.br/.

(106) De Commissie verwees naar de berekeningen die aan belanghebbenden ter beschikking waren gesteld en waarin gedetailleerd was aangegeven hoe de benchmark met betrekking tot de arbeidskosten was berekend. De Commissie gebruikte met name de totale jaarlijkse arbeidskosten per werknemer voor ondernemingen met meer dan 30 werknemers en corrigeerde deze aan de hand van het gemiddelde van de nationale consumentenprijsindex voor het jaar 2022 ten opzichte van het OT-gemiddelde. De statistieken van de IAO werden gebruikt om voor 2022 in de sector (ISIC niveau 2 activiteit 28) het gemiddelde aantal gewerkte uren per week in Brazilië te berekenen. De gemiddelde jaarlijkse kosten per werknemer in verband met de productie (geïndexeerd) werden gedeeld door het vermelde gemiddelde aantal gewerkte uren per week, wat resulteerde in een waarde voor de arbeidskosten. Op grond hiervan en bij gebrek aan meer specifieke opmerkingen werd het argument afgewezen. Op basis van het bovenstaande heeft de Commissie de loonkosten per uur in het representatieve land herberekend op 70,60 CNY.

3.2.3.4. Elektriciteit en aardgas

(107) De CCCME en Dingli brachten opnieuw het argument naar voren dat de Commissie 17,5 % btw in mindering zou moeten brengen op de kosten van elektriciteit en gas en verwezen naar recente handelingen van de Commissie waarin dit argument werd aanvaard.

(108) De Commissie heeft dit argument aanvaard en het btw-bedrag van de kosten van elektriciteit en aardgas afgetrokken, omdat zij had vastgesteld dat Braziliaanse bedrijven recht hadden op belastingvermindering voor de ICMS ([28]) op elektriciteit en gas die voor industriële productie worden gebruikt.

(109) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CMAE aan dat de Commissie de geldende ICMS-tarieven voor gas en elektriciteit in de deelstaat Rio Grande do Sul, waar Madal Palfinger was gevestigd, moest gebruiken.

(110) De Commissie stelde vast dat voor elk product dat naar een andere staat in Brazilië wordt vervoerd, een eigen ICMS-tarief geldt, afhankelijk van de herkomst ervan. De ICMS-tarieven in Rio Grande do Sul voor gas en elektriciteit, die afkomstig zijn van een nationaal net, werden daarom niet relevant geacht voor deze productiefactoren. Bovendien bleek uit het bewijsmateriaal van de CMAE ter ondersteuning van de bewering dat de ICMS voor elektriciteit 17 % bedroeg, dat dit tarief in 2024 geen betrekking had op elektriciteit voor industrieel gebruik ([29]). De Commissie gebruikte daarom een gemiddeld ICMS-tarief voor Brazilië als geheel van 17,5 % voor zowel elektriciteit als gas, dat nauwkeurig werd geacht. Het argument werd afgewezen.

(111) Op basis hiervan stelde de Commissie de prijs van elektriciteit voor industrieel gebruik vast op 0,89 CNY/kWh en die van gas voor industrieel gebruik op 0,452 CNY/kWh in het representatieve land.

3.2.3.5. Overhead-productiekosten, VAA-kosten, winst en afschrijving

(112) De CCCME voerde opnieuw het argument aan dat de "aanpassing van de contante waarde" ook uit de financiële inkomsten moest worden verwijderd, zoals bij de financiële kosten van Madal Palfinger was gebeurd, aangezien deze niet geacht kunnen worden te zijn gemaakt in het kader van normale handelstransacties. De CCCME achtte deze ongelijke behandeling onterecht. De Commissie heeft dit argument aanvaard.

(113) Dingli voerde opnieuw aan dat, aangezien de uitvoerprijs van de Chinese producenten werd vastgesteld in het handelsstadium af fabriek en de Commissie over onmiddellijk beschikbare gegevens over verzendkosten, verzekeringen voor verzending en commissies beschikt, deze moeten worden verwijderd uit de VAA-kosten van Madal Palfinger om ervoor te zorgen dat de door berekening vastgestelde normale waarde eveneens in het handelsstadium af fabriek wordt vastgesteld. Dingli voerde aan dat de verplichting om de prijzen af fabriek te vergelijken, geldt ongeacht het argument van de Commissie in overweging 245 van de voorlopige verordening dat zij niet over voldoende informatie beschikte om de inkomsten en kosten in verband met de verzending, de verzekering voor de verzending en de commissies vast te stellen, waardoor de kosten van uitvoer en binnenlandse verkoop van elkaar zouden kunnen worden gescheiden.

([28]) ICMS is de afkorting van *Imposto Sobre Operações Relativas à Circulação de Mercadorias e Serviços de Transporte Interestadual e Intermunicipal e de Comunicações*. Het is een belasting op verkoop en diensten en is van toepassing op het verkeer van goederen, transport, communicatiediensten en andere algemene leveringen van goederen. De belasting wordt betaald door particulieren en rechtspersonen die goederen verhandelen; door degenen die producten importeren; door degenen die goederen verwerven die door de douane in beslag zijn genomen en degenen die aardolieproducten uit het buitenland verwerven.

([29]) ICMS RS 2024 — Tabela atualizada — Tax Group — Energia elétrica (**exceto** para consumo em iluminação de vias públicas, **industrial**, rural e, até 50 KW por mês, residencial), https://www.taxgroup.com.br/intelligence/icms-rs-2024-tabela-atualizada/.

(114) Naar aanleiding van dit argument heeft de Commissie in opmerking 17 bij het financieel overzicht 2023 van Madal Palfinger specifieke waarden voor vervoerskosten en commissies vastgesteld ([30]). Om tot een normale waarde af fabriek te komen, heeft de Commissie de vervoerskosten en commissies afgetrokken van de voor de berekening van de VAA-kosten gebruikte verkoopkosten.

(115) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CMAE aan dat bij de berekening van de normale waarde de vervoerskosten en commissies niet in mindering mogen worden gebracht op de voor de vaststelling van de VAA-kosten gebruikte verkoopkosten.

(116) De Commissie vond dit argument niet onderbouwd en heeft de conclusie in overweging 113 niet gewijzigd. De verkoopkosten van Madal Palfinger omvatten een bedrag voor vervoerskosten en commissies die in mindering moesten worden gebracht om ervoor te zorgen dat een uitvoerprijs af fabriek werd vergeleken met een berekende normale waarde af fabriek. Het argument werd afgewezen.

(117) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CMAE aan dat indien de Commissie zou besluiten de vervoerskosten voor inputs buiten beschouwing te laten, zij ook de verkoopkostprijs voor de berekening van de VAA-kosten zou moeten corrigeren door van de door Madal Palfinger opgegeven "kostprijs te verkopen gerede producten en diensten" het bedrag af te trekken van de vervoerskosten voor de aankoop van grondstoffen en inputs van de producenten-exporteurs.

(118) Het argument werd van de hand gewezen omdat, zoals in overweging 115 is uiteengezet, de Commissie de berekende normale waarde af fabriek met de uitvoerprijs heeft vergeleken. Bij de berekening van de normale waarde af fabriek, die de kosten aan de fabriekspoort moet weergeven, kan geen rekening worden gehouden met vervoersgerelateerde kosten van het onderzochte product. Bovendien verstrekte de CMAE geen bewijsmateriaal waaruit bleek dat de vervoerskosten ook betrekking hadden op de inputs. In feite zijn de vervoerskosten van de grondstoffen die bij de vervaardiging van het onderzochte product worden gebruikt, een echte kostenpost die in aanmerking moet worden genomen bij de berekening van de normale waarde en die normaliter samengaat met de kosten van de inputs en niet afzonderlijk wordt vermeld.

(119) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CMAE aan dat, aangezien in de financiële rekeningen van Madal Palfinger geen onderscheid kon worden gemaakt tussen binnenlandse verkoop en uitvoer, de vervoerskosten en commissies niet van de VAA-kosten mochten worden afgetrokken.

(120) De Commissie verwierp het argument omdat de normale waarde moest worden vastgesteld op het niveau af fabriek, zodat deze kosten moesten worden afgetrokken om de VAA-kosten en de winst in het representatieve land vast te stellen, ongeacht de bestemming van de verkochte goederen.

(121) De CCCME voerde aan dat de Commissie geen berekening van het aandeel van de verbruiksartikelen in de totale grondstofkosten en het aandeel van de overhead-productiekosten in de werkelijke productiekosten van Chinese producenten-exporteurs mag gebruiken om de niet-verstoorde waarde van de verbruiksartikelen en algemene kosten te extrapoleren. De CCCME stelde bovendien dat de Commissie een fout heeft begaan door de werkelijke vervoerskosten van de Chinese producenten-exporteurs voor de levering van grondstoffen uit te drukken als een percentage van de werkelijke kosten van die grondstoffen, en door vervolgens hetzelfde percentage toe te passen op de niet-verstoorde kosten van diezelfde grondstoffen, teneinde de niet-verstoorde vervoerskosten te verkrijgen. De CCCME betwistte de resultaten van deze methode met het argument dat deze onvermijdelijk leidt tot een verstoorde benchmark, aangezien deze wordt uitgedrukt als een percentage van de kennelijk verstoorde grondstofkosten of directe kosten. De Commissie zou de benchmark voor de verbruiksartikelen, de overhead-productiekosten en de vervoerskosten gescheiden moeten vaststellen van die voor andere grondstoffen of anders de werkelijke kosten van de Chinese producenten-exporteurs voor verbruiksartikelen, overhead-productiekosten en vervoerskosten moeten aanvaarden.

(122) De CCCME betwistte het argument van de Commissie in overweging 237 van de voorlopige verordening dat het optellen van een percentage voor overhead-productiekosten bij de niet-verstoorde productiekosten, berekend op basis van het aandeel van de overheadkosten in de productiekosten van de meewerkende producenten-exporteurs, tot nauwkeurigere resultaten leidt dan wanneer gebruik wordt gemaakt van de waarde van de overheadkosten uit de jaarrekening van Madal Palfinger. De CCCME voegde daaraan toe dat hetzelfde geldt voor de VAA-kosten en de winst: de Commissie zou ook het niet-verstoorde bedrag aan VAA-kosten en winst van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs op deze wijze moeten berekenen, in plaats van zich te baseren op de financiële gegevens van Madal Palfinger.

([30]) Zie voetnoot 26.

(123) De Commissie heeft in overweging 82 opgemerkt dat kostenposten met een verwaarloosbare waarde, zoals gerapporteerd door de producenten-exporteurs, onder "verbruiksartikelen" werden gegroepeerd. De overheadkosten werden uitgedrukt als percentage van de door de producenten-exporteurs gerapporteerde waarde voor alle directe kosten. De vervoerskosten werden uitgedrukt als percentage van de gerapporteerde grondstofkosten.

(124) De Commissie verwierp het voorstel om gebruik te maken van de door de producenten-exporteurs gerapporteerde kosten voor verbruiksartikelen, overhead-productiekosten en vervoerskosten, omdat overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening ([31]) binnenlandse kosten alleen kunnen worden gebruikt voor zover positief is vastgesteld dat zij niet verstoord zijn. Dit was hier niet het geval.

(125) De CCCME biedt geen steekhoudende argumenten waarom de Commissie zou moeten afwijken van haar vaste praktijk om gebruik te maken van de financiële gegevens van de in het representatieve land geïdentificeerde producenten. Gezien het feit dat de producenten-exporteurs in een verstoorde economische omgeving actief waren, kan het percentage van hun VAA-kosten en winst niet geacht worden een afspiegeling te vormen van normale bedrijfsomstandigheden. Op grond hiervan werd het argument afgewezen.

3.3. **Berekening**

3.3.1. *Normale waarde*

(126) Op basis van het bovenstaande heeft de Commissie de normale waarde per productsoort in het stadium af fabriek berekend overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening ([32]), zoals beschreven in de overwegingen 247 tot en met 251 van de voorlopige verordening.

(127) Op de in de vorige overwegingen beschreven vastgestelde productiekosten paste de Commissie de VAA-kosten en winst van Madal Palfinger toe.

(128) De VAA-kosten, uitgedrukt als percentage van de verkoopkostprijs en toegepast op de niet-verstoorde productiekosten, bedroegen 20,37 %. De winst, uitgedrukt als percentage van de verkoopkostprijs en toegepast op de niet-verstoorde productiekosten, bedroeg 7,62 %. De Commissie achtte deze bedragen redelijk in de zin van artikel 2, lid 6 bis, punt a), van de basisverordening voor het handelsstadium af fabriek.

(129) In overweging 26 van de voorlopige verordening heeft de Commissie voorlopig besloten op de berekening van de normale waarde van JLG gedeeltelijk de beschikbare gegevens toe te passen, aangezien de Commissie tijdens het controlebezoek niet had kunnen nagaan of de in het antwoord op de vragenlijst verstrekte gegevens afkomstig waren van het boekhoudsysteem van de onderneming. Na aanvullende toelichting door JLG en een verdere controle ter plaatse van zijn rekeningen heeft de Commissie vastgesteld dat de oorspronkelijk in het antwoord van JLG op de vragenlijst verstrekte informatie rechtstreeks afkomstig was uit het boekhoudsysteem van de onderneming. In het licht van dit verdere onderzoek heeft de Commissie niet de beschikbare gegevens toegepast.

(130) Zoals uiteengezet in overweging 25 van de voorlopige verordening, werd tijdens het controlebezoek aan Sinoboom een probleem geconstateerd in verband met de rapportage van zelfgeproduceerde en aangekochte structurele onderdelen. De Commissie concludeerde dat de gegevens met betrekking tot de kosten die Sinoboom had ingediend geen accurate weergave waren van de werkelijk gemaakte kosten.

(131) De Commissie bevestigde haar voorlopige conclusies in de overwegingen 25 en 27 van de voorlopige verordening over de gedeeltelijke toepassing van artikel 18 van de basisverordening ([33]) op bepaalde gegevens in de antwoorden van Sinoboom op de vragenlijst die niet konden worden geverifieerd. De methodologie werd toegelicht in overweging 267 van de voorlopige verordening.

3.3.2. *Uitvoerprijs*

(132) De details van de berekening van de uitvoerprijs zijn uiteengezet in overweging 252 van de voorlopige verordening. De Commissie verstrekte specifieke details over deze berekening in de bedrijfsspecifieke mededeling na de instelling van de voorlopige rechten. Geen van de belanghebbenden heeft hierover opmerkingen gemaakt. De voorlopige bevindingen in overweging 252 van de voorlopige verordening werden derhalve bevestigd.

([31]) Zie voetnoot 1.
([32]) Idem.
([33]) Idem.

(133) Na de mededeling van de definitieve bevindingen argumenteerde Dingli dat, op basis van een verrekenprijsverslag dat als bijlage bij het antwoord van Magni Germany op de vragenlijst ([34]) was ingediend, het door Magni Germany opgegeven winstniveau marktconforme transacties weerspiegelde en dat bijgevolg de door Magni Germany opgegeven winstmarge moest worden gebruikt voor de berekening van de uitvoerprijs.

(134) De Commissie verwierp het argument, aangezien het ondersteunende verrekenprijsverslag betrekking had op het jaar 2021 en niet op het OT. Bovendien was het verslag gebaseerd op door het management van Magni gedeelde informatie en was het niet gecontroleerd. Bovendien vereist artikel 2, lid 9, van de basisverordening dat de uitvoerprijs wordt berekend op basis van de prijs waartegen het ingevoerde product voor het eerst werd doorverkocht aan onafhankelijke afnemers in de Unie. In dit geval moet de prijs worden teruggebracht tot de grens van de Unie door de winst van een niet-verbonden importeur in mindering te brengen. In dit geval was Magni Germany geen niet-verbonden importeur.

(135) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Dingli aan dat een lagere winstmarge dan 5 % moest worden toegepast toen Magni Italy doorverkocht aan Magni Germany, omdat eerstgenoemde niet betrokken was bij de inklaring, de opslag en het vervoer van de goederen. Magni Germany voerde deze taken zelf uit.

(136) De Commissie verwierp het argument op grond van het feit dat er geen bewijsmateriaal werd verstrekt op grond waarvan de af te trekken winst kon worden gedifferentieerd op basis van de feitelijke functies die door de verbonden importeur werden vervuld. Op grond hiervan was de Commissie van oordeel dat een winst van 5 % een redelijke schatting was, gebaseerd op de marge van niet-verbonden importeurs die in soortgelijke gevallen werd gebruikt.

(137) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Dingli aan dat de Commissie zich, bij wederverkoop door Magni Italy aan niet-verbonden afnemers waarbij de klant de inklaring verricht, voor de vaststelling van de cif-prijs moest baseren op de verkoopprijs tussen Magni Italy en de afnemer.

(138) Bij gebrek aan bewijzen voor de cif-waarde die door de niet-verbonden afnemers van Magni Italy werd aangegeven, verwierp de Commissie dit argument.

(139) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Dingli aan dat de cif-waarde die moet worden gebruikt voor transacties via Magni Germany aan eindgebruikers, moet worden gebaseerd op de door Magni Germany bij de douane opgegeven waarde. Na analyse van de beschikbare informatie aanvaardde de Commissie het argument en paste zij de uitvoerprijs en de dumpingmarge dienovereenkomstig aan.

3.3.3. *Vergelijking*

(140) De details van de vergelijking van de normale waarde en de uitvoerprijs zijn uiteengezet in de overwegingen 253 en 263 van de voorlopige verordening. De Commissie verstrekte specifieke details over deze berekening in de bedrijfsspecifieke mededeling na de instelling van de voorlopige rechten.

(141) Dingli voerde aan dat de Commissie, in plaats van een winstmarge van 5 % de redelijke winstmarge had moeten gebruiken voor ondernemingen in de Dingli-groep die soortgelijke activiteiten verrichten. De Commissie verwierp dit argument, omdat de voorgestelde winstmarge betrekking had op transacties tussen verbonden partijen en daarom niet kon worden gebruikt.

(142) De voorlopige bevindingen in overweging 253 van de voorlopige verordening werden derhalve bevestigd.

3.3.4. *Correcties*

(143) Het argument dat de verschillende Terex-entiteiten die betrokken waren bij de productie en verkoop van MAE als één enkele economische entiteit handelen, werd in overweging 263 van de voorlopige verordening voorlopig afgewezen.

([34]) Het verslag is als gevoelig aangemerkt en er kan niet naar worden verwezen of uit worden geciteerd.

(144) Na de bekendmaking van de voorlopige verordening heeft Terex aangevoerd dat zijn dochterondernemingen die betrokken zijn bij de verkoop van MAE aan de Unie onder gemeenschappelijke zeggenschap staan, dat aan alle productie en verkopen van de Terex-groep voor de EU leiding wordt gegeven door TGG, een in Zwitserland gevestigde onderneming, en dat TGG de financiële risico's draagt. Terex stelde dat de hele groep van ondernemingen, bestaande uit Terex Changzhou, TGG en twee in de EU gevestigde verbonden handelaren (Genie France en Terex Italia), één enkele economische entiteit vormde.

(145) Daarnaast heeft Terex opmerkingen gemaakt over de redenen die in de overwegingen 258 tot en met 262 van de voorlopige verordening werden gegeven om het verzoek om als één enkele economische entiteit te worden aangemerkt, voorlopig af te wijzen.

(146) In de voorlopige fase concludeerde de Commissie dat noch Terex Changzhou en TGG, noch TGG en de twee verbonden distributeurs (Genie France en Terex Italia) één enkele economische entiteit vormen, respectievelijk omdat in hun contracten de betaling van een winstmarge is opgenomen, een clausule die bepaalt dat de partijen optreden als onafhankelijke contractanten, een clausule inzake de keuze voor het toepasselijk recht en de bevoegde rechter bij een geschil, en een clausule die de relatie tussen de partijen als "koper en verkoper" aanmerkt.

(147) Terex voerde aan dat de verplichting van Terex Changzhou om aan TGG terugbetalingen te doen wanneer producten niet aan de vereiste specificaties voldoen in de praktijk zeer beperkt is, dat de bepaling dat geschillen worden beslecht door externe arbitrage tussen de verschillende Terex-entiteiten is opgenomen omdat gebruik is gemaakt van een standaardmodelovereenkomst en dat er nooit een beroep op is gedaan, dat in hun contracten weliswaar een marktgebaseerd bedrag is overeengekomen, maar dat de vergoeding tussen TGG en Terex Changzhou bestaat uit een vast bedrag voor kosten plus een winstmarge, dat TGG in de EU geen MAE verkoopt die door niet-verbonden entiteiten is vervaardigd en dat Terex Changzhou geen rechtstreekse contractuele betrekkingen onderhoudt met de verbonden verkoopmaatschappijen in de EU, Terex Italia en Genie France.

(148) De Commissie heeft de in overweging 146 beschreven uitleg onderzocht, maar heeft vastgesteld dat deze, in plaats van aan te tonen dat de ondernemingen in de Terex-groep één enkele economische entiteit vormen, duidelijk laat zien dat Terex Changzhou, TGG, Genie France en Terex Italia nauw met elkaar verbonden ondernemingen zijn die tot dezelfde groep behoren en verschillende interne beheers- en boekhoudprotocollen delen. De Commissie heeft dit echter nooit betwist. Deze gedeelde beheers- en boekhoudprotocollen kunnen zeer wel bestaan tussen verbonden ondernemingen in dezelfde groep, zonder dat zij één enkele economische entiteit vormen.

(149) Met betrekking tot het argument van Terex dat terugbetalingen zelden voorkomen en dat in de economische betrekkingen tussen Terex Changzhou en TGG geen beroep wordt gedaan op geschillenbeslechting, heeft de Commissie opgemerkt dat, hoewel dit zich in de praktijk niet heeft voorgedaan, het contractuele kader tussen deze entiteiten dergelijke terugbetalingen (die weliswaar zeldzaam zijn, maar volgens de onderneming zelf wel voorkomen) en geschillenbeslechting mogelijk maakt. Ook wijst zij erop dat hun relatie verschilt van de relatie tussen een fabrikant en zijn "verkoopafdeling". Uit de relevante clausules bleek namelijk dat er geen sprake was van solidariteit tussen de partijen.

(150) Met betrekking tot het argument dat uit de handelspraktijk tijdens het OT bleek dat Terex Changzhou in plaats van de in het contract tussen de entiteiten vermelde marktprijzen van TGG een productievergoeding voor kosten plus een winstmarge voor zijn producten ontving, heeft de Commissie vastgesteld dat een gegarandeerde winstmarge en de daaruit voortvloeiende interne financiële overdracht tussen de verschillende bij de verkoop betrokken entiteiten een kenmerk kunnen zijn van een samenwerkingsverband, zonder dat er sprake is van één enkele economische entiteit. Bovendien neemt het feit dat zij in het verleden prijsafspraken hebben gehanteerd die bestonden uit een kostenvergoeding plus winstmarge niet weg dat er in het contract tussen de entiteiten sprake is van prijzen waarover regelmatig opnieuw onderhandeld wordt, zoals beschreven in overweging 146.

(151) De Commissie heeft het argument onderzocht en aanvaard dat TGG in de EU geen MAE verkoopt die door niet-verbonden entiteiten worden vervaardigd, maar merkt op dat TGG naast MAE die in China door Terex Changzhou wordt geproduceerd, ook MAE verkoopt die is geproduceerd door verbonden ondernemingen in Mexico, Italië, de VS en India. Volgens de Commissie wijst dit eerder op een zeer nauwe band tussen de verschillende verbonden ondernemingen van de groep dan op een relatie waarbij TGG, Genie France en Terex Italia de exclusieve "verkoopafdelingen" van Terex Changzhou zijn.

(152) De stelling dat TGG en niet Terex Changzhou een rechtstreekse contractuele relatie heeft met de verbonden verkoopmaatschappijen in de Unie, Terex Italia en Genie France, was onduidelijk en ongefundeerd. Terex voerde enerzijds aan dat al deze entiteiten één enkele economische entiteit vormen, maar anderzijds suggereert Terex dat de bestaande contractuele verhouding tussen TGG en Terex Italia en Genie France niet van belang is om vast te stellen of zij een enkele economische entiteit vormen.

(153) In het licht van de overwegingen 147 tot en met 151 werd het argument dat de verschillende Terex-entiteiten die betrokken zijn bij de productie en verkoop van MAE als één enkele economische entiteit fungeren, afgewezen.

(154) Na de mededeling van de definitieve bevindingen argumenteerde Terex dat de Commissie verder moet kijken dan formaliteiten die verbonden entiteiten juridisch onderscheiden en de "economische realiteit" van de relatie in aanmerking moet nemen bij de beoordeling van een stelling dat er sprake is van één enkele economische entiteit.

(155) De Commissie heeft het argument verworpen. De Commissie heeft de contractuele bepalingen tussen de entiteiten geanalyseerd en geconcludeerd dat er geen sprake is van economische solidariteit tussen de entiteiten. Er werd geen verdere informatie over de contractuele relatie tussen de entiteiten verstrekt. Bovendien werd geen bewijs geleverd dat de relatie, zoals beschreven in de contractuele regeling, onjuist was. De Commissie kwam derhalve tot de conclusie dat de relevante contracten clausules bevatten die in strijd zijn met het argument dat de economische realiteit van de relatie tussen de verbonden handelaar en de fabrikant overeenkomt met de relatie tussen een fabrikant en een interne verkoopafdeling.

(156) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Terex zijn argumenten met betrekking tot garantie- en geschillenbeslechtingsclausules in de contracten tussen de leden van de groep, de beloning tussen Terex-entiteiten en de verkoop door TGG van MAE die door andere Terex-fabrikanten dan Terex Changzhou is geproduceerd. Terex verduidelijkte ook zijn eerdere opmerkingen over de relatie tussen Terex Changzhou en respectievelijk Genie France en Terex Italy. Op elk punt voerde Terex aan dat de Commissie bij de beoordeling van de stelling dat sprake is van één enkele economische eenheid moet uitgaan van de economische realiteit en niet van de details van de contracten.

(157) De specifieke argumenten werden reeds behandeld in de overwegingen 148 tot en met 151. De realiteit van de relatie tussen de verschillende entiteiten werd gekenmerkt door de contractuele bepalingen die tussen hen van toepassing waren. Bovendien werd geen bewijs geleverd dat de relatie, zoals beschreven in de contractuele regeling, onjuist was. Op grond daarvan heeft de Commissie het argument afgewezen.

(158) Ook een andere onderneming, JLG, stelde dat verschillende ondernemingen als één enkele economische entiteit moesten worden behandeld. De onderneming voerde aan dat JLG Industries, Inc., JLG EMEA, JLG Tianjin en de dochterondernemingen van het verkoop- en servicekantoor in de EU ([35]) die bij de verkoop aan de EU betrokken zijn, als één enkele economische entiteit opereren, omdat de dochterondernemingen van JLG die betrokken zijn bij de verkoop van MAE aan de EU onder gezamenlijke zeggenschap staan, aan alle productie en verkoop van de JLG-groep leiding wordt gegeven door JLG Industries, Inc. vanuit zijn hoofdkantoor in de VS en de financiële risico's worden gedragen door JLG Industries, Inc.

(159) JLG Tianjin produceert MAE die wordt verkocht aan JLG Industries (gevestigd in de VS). In het geval van de verkopen aan de EU verkoopt JLG Industries deze MAE op zijn beurt aan JLG EMEA in Nederland. Deze laatste verkoopt de producten hetzij aan onafhankelijke eindafnemers, hetzij aan de verbonden handelaren: JLG Deutschland GmbH, JLG France, JLG Sverige AB, JLG Industries (Italia) en Plataformas Elevadoras (JLG Spanje). De onderneming voerde aan dat alle entiteiten die betrokken zijn bij de vervaardiging en verkoop van MAE één enkele economische entiteit vormen.

(160) De Commissie stelde vast dat de distributieovereenkomst tussen JLG EMEA en JLG Industries bepalingen bevat die erop wijzen dat er geen sprake is van één enkele economische entiteit. Zo bevatten hun contracten arbitrageclausules, "en partijen bij het contract hebben het recht om alle beschikbare middelen aan te wenden, inclusief alle rechtsmiddelen". JLG EMEA is bevoegd om al zijn taken als distributeur voor de verkoop van MAE in het kader van de overeenkomst onafhankelijk en naar eigen inzicht uit te voeren en zorgt ervoor dat zijn klanten op de hoogte zijn van het feit dat het in eigen naam opereert en verkoopt. De aanstelling van JLG EMEA als distributeur is niet-exclusief en niets in de overeenkomst belet JLG Industries om andere distributeurs aan te wijzen voor de EU-markt. JLG EMEA kan voor eigen rekening of voor rekening van derden niet-concurrerende diensten aan derden verlenen.

([35]) JLG Zweden, JLG Spanje, JLG Italië, JLG Frankrijk, JLG Duitsland.

(161) Bovendien heeft de Commissie vastgesteld dat de standaarddistributieovereenkomst tussen JLG EMEA en de dochterondernemingen bepalingen bevat die wijzen op het ontbreken van solidariteit, en bijgevolg op het bestaan van één enkele economische entiteit. Bijvoorbeeld een arbitragebeding volgens hetwelk de arbitrage moet plaatsvinden volgens de arbitrageregels van het Nederlands Arbitrage Instituut, een door JLG EMEA aanbevolen prijslijst voor gebruik door distributeurs die evenwel vrij zijn om andere prijzen te vragen, een vaste commissie waarop distributeurs recht hebben voor elke verkoop, ongeacht de uiteindelijke prijs.

(162) De Commissie stelde vast dat de toelichting over de gemeenschappelijke zeggenschap, de leiding over de verkopen en het financiële risico voor JLG Industries, Inc., aantoonde dat er een nauwe economische samenwerking bestaat tussen de betrokken entiteiten, zonder dat zij noodzakelijkerwijs één enkele economische entiteit vormen. Het door JLG beschreven soort leiding en zeggenschap kan bestaan tussen verbonden ondernemingen die tot dezelfde groep behoren en vooraf bepaalde taken vervullen als handelaar, fabrikant en distributeur.

(163) JLG voerde aan dat de argumenten in de overwegingen 258 tot en met 262 van de voorlopige verordening op grond waarvan het verzoek van Terex om als één enkele economische entiteit te worden behandeld, werd afgewezen, niet van toepassing waren op JLG.

(164) De Commissie heeft het argument dat de redenen voor de afwijzing van het verzoek van Terex om als één enkele economische entiteit te worden behandeld, niet van toepassing zijn op JLG, niet in detail onderzocht. De argumenten die ten grondslag liggen aan de afwijzing van de stelling van JLG staan op zichzelf en zijn ondernemingsspecifiek, zoals uitvoerig beschreven in de overwegingen 159 tot en met 161.

(165) In het licht van de overwegingen 159 tot en met 161 werd het argument dat de verschillende JLG-entiteiten die betrokken zijn bij de productie en verkoop van MAE als één enkele economische entiteit handelen, afgewezen.

(166) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde JLG zijn argument dat de JLG-groep als één enkele economische entiteit handelt. JLG hield vast aan de "economische realiteit" binnen de werking van de groep en voerde aan dat de Commissie de contractbepalingen tussen de verschillende entiteiten van de groep buiten beschouwing moest laten.

(167) De Commissie heeft het argument verworpen. De contractuele bepalingen werden door de partijen vrij overeengekomen. JLG heeft geen rechtvaardiging gegeven voor de niet-toepassing ervan. De Commissie heeft deze contractuele bepalingen tussen de entiteiten geanalyseerd en geconcludeerd dat er geen sprake is van economische solidariteit tussen de entiteiten. Er werd geen verdere informatie over de contractuele relatie tussen de entiteiten verstrekt. Bovendien werd geen bewijs geleverd dat de relatie, zoals beschreven in de contractuele regeling, onjuist was. De Commissie kwam derhalve tot de conclusie dat de relevante contracten clausules bevatten die in strijd zijn met het argument dat de economische realiteit van de relatie tussen de verbonden handelaar en de fabrikant overeenkomt met de relatie tussen een fabrikant en een interne verkoopafdeling.

3.3.5. *Dumpingmarges*

(168) De definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs (kosten, verzekering en vracht) grens Unie, vóór inklaring, zijn als volgt:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3 %
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	66,7 %
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	48,7 %
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6 %
Andere meewerkende ondernemingen	48,1 %
Alle overige ondernemingen	66,7 %

4. SCHADE

4.1. Argument betreffende een afzonderlijke analyse van de schade en het oorzakelijk verband voor MAE met elektrische of hybride en conventionele motoren

(169) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen herhaalde de CCCME dat de schade en de schadeveroorzakende factoren in het onderzoek afzonderlijk hadden moeten worden beoordeeld voor MAE met elektrische of hybride en conventionele motoren als subgroepen of subsegmenten van de markt, aangezien deze MAE volgens haar niet onderling uitwisselbaar zijn vanwege essentiële verschillen in productkenmerken, eindgebruik en marktperceptie. Zij voerde verder aan dat de Commissie anders niet zou hebben gezorgd voor een objectief onderzoek van de schade-elementen, zoals vereist in artikel 3, lid 2, van de basisverordening. De CCCME heeft dit verzoek na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald zonder enig nieuw element toe te voegen om haar bewering te staven.

(170) Zoals uiteengezet in punt 2.4.1 heeft de Commissie geconcludeerd dat beide categorieën (conventionele en elektrische of hybride MAE) dezelfde essentiële kenmerken hebben en dat het daarom terecht is dat beide onder de productomschrijving vallen en geacht worden deel uit te maken van hetzelfde marktsegment. De verschillen tussen de twee categorieën waren niet van dien aard dat zij een afzonderlijke analyse van de schade en het oorzakelijk verband rechtvaardigden, aangezien de producten met elkaar concurreren. Zoals uiteengezet in punt 2.4.1, zal steeds meer MAE met een conventionele motor in de toekomst geleidelijk worden vervangen door elektrische of hybride MAE en in grotere mate buiten worden gebruikt. Het toepassingsgebied van deze twee categorieën MAE is dus aan veranderingen onderhevig, wat een bijkomend argument is tegen afzonderlijke beoordeling. Daarom concludeerde de Commissie dat het niet gerechtvaardigd was om de schade en de schadeveroorzakende factoren voor de twee categorieën MAE afzonderlijk te beoordelen.

4.2. Omschrijving van de bedrijfstak van de Unie en productie in de Unie

(171) Aangezien er geen opmerkingen over de omschrijving van de bedrijfstak van de Unie zijn ontvangen, worden de overwegingen 273 tot en met 275 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.3. Verbruik in de Unie

(172) Aangezien er geen opmerkingen over het verbruik in de Unie zijn ontvangen, worden de overwegingen 276 tot en met 278 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4. Invoer uit het betrokken land

4.4.1. *Omvang en marktaandeel van de invoer uit het betrokken land*

(173) Aangezien er geen opmerkingen over de invoer uit het betrokken land zijn ontvangen, worden de overwegingen 279 tot en met 281 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.2. *Prijzen van de invoer uit het betrokken land: prijsonderbieding en verhindering van prijsverhoging*

(174) In de overwegingen 286 tot en met 288 van de voorlopige verordening heeft de Commissie de methode voor de vaststelling van de prijsonderbieding uiteengezet en geconcludeerd dat de Chinese invoer de prijzen van de bedrijfstak van de Unie onderbood en onder druk zette.

(175) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde JLG aan dat, wat JLG EMEA betreft, de door de Commissie voor de vaststelling van de cif-waarde gebruikte methode geen billijke vergelijking van de verkoopprijzen van JLG in de EU met de prijzen van de bedrijfstak van de EU mogelijk maakte. Aangezien alle activiteiten in verband met de verkoop in de EU uitsluitend door JLG EMEA werden georganiseerd, mocht de Commissie haar winst en VAA-kosten niet aftrekken bij de berekening van de uitvoerprijs. JLG voerde voorts aan dat de door JLG Tianjin aangerekende interne verrekenprijs alleen de productiekosten, de overheadkosten van de fabriek en een winstmarge van 7 % (gebaseerd op de kosten) omvatte, wat niet hetzelfde was als de richtprijs van de bedrijfstak van de Unie die was vastgesteld op basis van de streefwinst en de werkelijke VAA-kosten, uitgedrukt als percentage van de verkoopprijzen.

(176) De Commissie verwierp het argument omdat een betrouwbare marktconforme invoerprijs alleen kan worden vastgesteld als de wederverkoopprijs van de verbonden importeur aan de eerste onafhankelijke afnemer als uitgangspunt wordt genomen. Voor deze berekening zijn de regels voor de berekening van de uitvoerprijs in artikel 2, lid 9, van de basisverordening relevant, die naar analogie worden toegepast. Artikel 2, lid 9, van de basisverordening verplicht de onderzoekende autoriteit om een betrouwbare uitvoerprijs grens Unie vast te stellen door een correctie toe te passen voor alle tussen de invoer en wederverkoop gemaakte kosten, en voor winst. De overeenkomstige toepassing van artikel 2, lid 9, van de basisverordening maakt het mogelijk om tot een prijs te komen die volledig vergelijkbaar is met de prijs die wordt gehanteerd bij het onderzoek van de verkoop aan niet-verbonden afnemers en die ook vergelijkbaar is met de verkoopprijs van de bedrijfstak van de Unie.

(177) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde Terex aan dat de Commissie, wat TGG betreft, de winst en de VAA-kosten niet in mindering mocht brengen bij de berekening van de uitvoerprijs om een billijke vergelijking van de verkoopprijs van Terex in de EU en de prijs van de bedrijfstak van de EU mogelijk te maken. De interne verrekenprijs tussen Terex Changzhou en TGG dekte alleen de productiekosten, de overheadkosten van de fabriek en winst. Dit was niet hetzelfde als de richtprijs van de bedrijfstak van de Unie, die werd vastgesteld op basis van de streefwinst en de werkelijke VAA-kosten die werden uitgedrukt als percentage van de verkoopprijzen.

(178) De Commissie verwierp het argument omdat een betrouwbare marktconforme invoerprijs alleen kan worden vastgesteld als de wederverkoopprijs van de verbonden importeur aan de eerste onafhankelijke afnemer als uitgangspunt wordt genomen. Voor deze berekening zijn de regels voor de berekening van de uitvoerprijs in artikel 2, lid 9, van de antidumpingbasisverordening relevant, die naar analogie worden toegepast. Artikel 2, lid 9, van de basisverordening verplicht de onderzoekende autoriteit om een betrouwbare uitvoerprijs grens Unie vast te stellen door een correctie toe te passen voor alle tussen de invoer en wederverkoop gemaakte kosten, en voor winst. De toepassing naar analogie van artikel 2, lid 9, van de antidumpingbasisverordening maakt het mogelijk om tot een prijs te komen die volledig vergelijkbaar is met de prijs die wordt gebruikt bij het onderzoek van de verkoop aan niet-verbonden afnemers en die ook vergelijkbaar is met de verkoopprijs van de bedrijfstak van de Unie.

4.4.2.1. Handelsstadium

(179) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerden de klager, de CCCME, Sinoboom en Dingli aan dat uit de mededeling van de voorlopige bevindingen niet duidelijk viel op te maken of de Commissie bij de berekening van de prijsonderbieding (en het prijsbederf) de prijzen van de producenten in de Unie heeft gecorrigeerd indien zij de producten via verbonden entiteiten verkochten, zoals zij heeft gedaan bij de prijzen van de in de steekproef opgenomen Chinese producenten-exporteurs.

(180) De Commissie heeft verduidelijkt dat dezelfde correcties werden toegepast voor de producenten-exporteurs in de VRC en de producenten in de Unie, en dat de Commissie daarom de prijzen in hetzelfde handelsstadium heeft vergeleken.

4.4.2.2. Correcties voor douanerechten

(181) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde de klager aan dat de Commissie de uitvoerprijs niet systematisch met 4,5 % van het douanerecht had mogen corrigeren omdat invoer onder Taric-code 8428 90 90 20 helemaal niet aan douanerechten is onderworpen. Hij voerde aan dat de correctie alleen moet worden toegepast voor uitvoer die aan rechten is onderworpen, op basis van de door de meewerkende producenten-exporteurs verstrekte gegevens, en, indien die informatie niet wordt verstrekt, op basis van gegevens na opening van het onderzoek door de verhouding vast te stellen tussen de aan rechten onderworpen invoer en de invoer waarvoor een nulrecht geldt. De Commissie heeft het argument aanvaard en de uitvoerprijs op grond daarvan aangepast.

(182) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CCCME aan dat de Commissie zich moest baseren op de feitelijke uitvoergegevens van elk van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs in plaats van op de invoergegevens in het tijdvak na het onderzoektijdvak. De Commissie verduidelijkte dat de correctie was gebaseerd op de feitelijke gegevens van de producenten-exporteurs in het onderzoektijdvak aan de hand waarvan kon worden vastgesteld of de uitvoer al dan niet aan het douanerecht was onderworpen.

4.4.2.3. Vergelijkbaarheid van het product

(183) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben Sinoboom en de klager opmerkingen ingediend over de indeling en vergelijkbaarheid van producten.

(184) Sinoboom verwees naar de mededeling van de voorlopige bevindingen en naar het feit dat de Commissie voor de berekening van de schademarge PCN's heeft samengevoegd, waardoor de Commissie hoogwerkers met aanzienlijk verschillende werkhoogten heeft vergeleken, wat zou hebben geleid tot een overschatting van de schademarge.

(185) De Commissie aanvaardde het argument en voerde de vergelijking uit per PCN, en paste de berekeningen dienovereenkomstig aan. Als gevolg daarvan nam de schademarge af.

(186) Sinoboom wees er verder op dat zijn voorlopige dumpingmarge hoger was dan de marges van andere producenten-exporteurs. Volgens Sinoboom kan dit verschil worden veroorzaakt door de methode die de Commissie voor de prijsvergelijking en de analyse van de schademarge heeft gebruikt. Het verwees naar de mededeling over de indeling naar productcontrolenummers ("PCN's") en voerde aan dat de belanghebbenden niet genoeg tijd hadden om opmerkingen te maken over de vergelijking van de PCN's die de partijen slechts één dag vóór de uiterste datum voor het indienen van opmerkingen over de voorlopige maatregelen hadden ingediend. Het was van mening dat er sprake was van onregelmatigheden bij de PCN-indeling door de producenten in de Unie en wees op productsoorten die mogelijk onjuist waren ingedeeld of waarbij de juiste indeling niet kon worden geverifieerd op basis van de beschrijving van de productsoorten.

(187) Als reactie op de opmerkingen van de CCCME was de klager daarentegen van mening dat deze argumenten ongegrond waren, aangezien de producten goed waren ingedeeld of niet voor de vergelijking waren opgegeven of gebruikt.

(188) De Commissie heeft de vermeende onjuiste indelingen gecontroleerd en vastgesteld dat een van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie inderdaad twee soorten MAE onder een onjuist PCN had opgegeven. De Commissie heeft de PCN-indeling dienovereenkomstig gecorrigeerd.

(189) Sinoboom voerde ook aan dat sommige productsoorten door de producenten in de Unie mogelijk in niet-representatieve hoeveelheden waren verkocht, wat tot kunstmatig hoge prijzen voor deze producten had kunnen leiden. Indien dit het geval was, zou de Commissie de verkopen in kwestie moeten herindelen en moeten opnemen in het meest vergelijkbare PCN waarvoor de producenten in de Unie in het OT representatieve verkopen hadden gerealiseerd.

(190) De Commissie heeft dit geverifieerd en bevestigd dat er bij de productsoorten die door de bedrijfstak van de Unie werden verkocht en met dezelfde door Sinoboom verkochte productsoorten zijn vergeleken, geen sprake was van niet-representatieve hoeveelheden. Een herindeling van de PCN's was dus niet nodig.

(191) De klager was van mening dat er sprake was van een kennelijk onjuiste indeling van bepaalde door JLG aangegeven productsoorten in verband met het industrieel gebruik of het gebruik op ruw terrein van geselecteerde hoogwerkers en de werkhoogte van bepaalde verticale masten.

(192) Tijdens de controle van de verbonden ondernemingen in de definitieve fase stemden de ondernemingen ermee in deze producten opnieuw in te delen in de juiste PCN's.

4.4.2.4. Conclusie inzake de invoerprijzen en verhindering van prijsverhoging

(193) Na de berekening van de prijsonderbiedingsmarge (en de prijsbederfmarge) te hebben gecorrigeerd, zoals hierboven en in punt 3.3.2 uiteengezet, stelde de Commissie een gewogen gemiddelde prijsonderbiedingsmarge van 11,9 % vast.

(194) Niet alleen de prijsonderbiedingsmarges, maar ook de prijsbederfmarges per in de steekproef opgenomen producent-exporteur waren nog altijd aanzienlijk. Op grond hiervan heeft de Commissie haar conclusie uit overweging 288 gehandhaafd dat de invoer uit de VRC aanzienlijke druk uitoefende op de prijzen van de bedrijfstak van de Unie, die in het OT onder de kostprijs moest verkopen.

4.5. **Economische situatie van de bedrijfstak van de Unie**

(195) In de voorlopige verordening (punt 4.5) heeft de Commissie de macro-economische en micro-economische indicatoren van de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode beschreven. In overweging 320 van de voorlopige verordening concludeerde de Commissie dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3, lid 5, van de basisverordening.

(196) De Commissie heeft geen opmerkingen ontvangen over de waarden van de macro-economische en micro-economische indicatoren. Aangezien er geen opmerkingen over de waarden van deze indicatoren zijn ontvangen, worden de overwegingen 289 tot en met 316 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.1. *Conclusie inzake schade*

(197) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen maakten de CCCME, de Chinese overheid en de klager opmerkingen over de conclusies van de Commissie inzake de beoordeling van de schade-indicatoren en de schade.

(198) De CCCME was van oordeel dat uit de schade-indicatoren bleek dat de bedrijfstak van de Unie van MAE groeide en dat er geen duidelijk bewijs was dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade had geleden. Zij verwees naar de groei van de productie met 100 %, de toename van de bezettingsgraad met 88 % en van het verkoopvolume van de bedrijfstak van de Unie met 62 %. Zij voerde ook aan dat de prijsstijging van 16 % hoger was dan de stijging van de kosten, namelijk 14 %. Daarnaast wees zij erop dat de werkgelegenheid in de bedrijfstak van de Unie met 40 % was gestegen en de productiviteit met 43 %, terwijl de eindvoorraden met 35 % waren gedaald. De CCCME herhaalde soortgelijke argumenten na de mededeling van de definitieve bevindingen en voerde aan dat de aan de belanghebbenden meegedeelde schade-indicatoren geen overtuigend beeld gaven van aanmerkelijke schade van de bedrijfstak van de Unie in het OT. Zij voerde echter geen nieuwe elementen aan ter ondersteuning van dit argument.

(199) De CCCME wees voorts op de jaarrekening van Manitou, waaruit een aanzienlijke stijging van de winst en de verkopen in Noord-Europa en Zuid-Europa ([36]) bleek, en op twee artikelen waarin werd vermeld dat Haulotte zijn verkopen heeft zien toenemen ([37]). Na de mededeling van de definitieve bevindingen voegde de CCCME eraan toe dat in de jaarrekening van Manitou werd verwezen naar een "productdivisie" die MAE omvatte en die volgens de jaarrekening "volledig profiteerde van het effect van prijsverhogingen, die 13 % bijdroegen aan de omzetgroei in 2023". Zij voerde ook aan dat in de jaarrekening ook werd vermeld dat "alle markten en bedrijfssectoren extreem sterk aantrokken" ([38]).

(200) De Chinese overheid verwees ook naar de toename van de productiecapaciteit, het productievolume, het verkoopvolume, het aantal werknemers, de verkoopprijzen en andere indicatoren van producenten in de Unie. Zij voerde aan dat de Commissie geen oog heeft gehad voor de werkelijke oorzaken van de daling van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie.

(201) De klager was daarentegen van mening dat het normaal was dat zelfs een benadeelde bedrijfstak een zekere toename van de productie en de verkoop vertoonde, aangezien de bedrijfstak bij stagnatie of een daling daarvan in een situatie waarin het verbruik met 122 % toenam, waarschijnlijk niet had kunnen overleven. Hij voerde aan dat derhalve rekening moest worden gehouden met de aanzienlijke groei van de markt.

(202) De klager benadrukte ook dat de invoer uit de VRC tussen 2020 en het OT met meer dan 226 % toenam, wat meer was dan de stijging van het verbruik, en dat het Chinese marktaandeel met 47 % toenam, wat de agressieve en snelle opkomst van de Chinese invoer op de markt van de Unie illustreert. Ondanks de stijging van de productie van de bedrijfstak van de Unie tussen 2020 en het OT bleef de situatie dus schade opleveren. De klager voerde verder aan dat dit het gevolg was van het feit dat 2020 werd beïnvloed door de pandemie en de productie in 2020 laag was. De daaropvolgende productiestijging bleef ruim onder de stijging van het verbruik, wat betekende dat de productie en de verkopen van de bedrijfstak van de Unie geen gelijke tred wisten te houden met de marktvraag. De klager benadrukte ook dat de werkgelegenheid minder sterk groeide dan de productie, omdat de kosten moesten worden verlaagd.

([36]) 20240415_URD_EN.pdf (manitou-group.com), beschikbaar op https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf.

([37]) Record start for Haulotte | Vertikal.net; https://vertikal.net/en/news/story/42361/first-half-boom-for-haulotte.

([38]) Jaarverslag van de Manitou-groep 2023, beschikbaar op https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf, blz. 28.

(203) De klager voerde ook aan dat de door de CCCME aangehaalde jaarrekeningen betrekking hadden op alle activiteiten van Manitou, terwijl het betrokken product in 2023 slechts 11,6 % van zijn activiteiten vertegenwoordigde. Hij voerde ook aan dat in het artikel waarin over de toegenomen verkopen van Haulotte wordt gesproken, ook wordt vermeld dat Haulotte zijn schulden niet kon betalen, dat het niet in staat was bij de geldende prijzen break-even te draaien en dat de Chinese producenten de oorzaak waren van de financiële en omzetproblemen van Haulotte.

(204) De bedrijfstak van de Unie benadrukte bovendien dat het jaar 2022 in de Unie qua schade een ongekend dramatisch jaar was en dat de lichte verbetering in 2023 niet bewees dat de bedrijfstak geen schade meer leed.

(205) De Commissie heeft de argumenten van de verschillende partijen beoordeeld. Zij was van oordeel dat, in tegenstelling tot wat de CCCME en de Chinese overheid betoogden, het feit dat sommige van de indicatoren, zoals de productie, de bezettingsgraad, de verkoopvolumes, de prijs en de werkgelegenheid van de bedrijfstak van de Unie, tijdens de beoordelingsperiode een positieve trend vertoonden, op zichzelf niet kon worden geïnterpreteerd als teken van een bloeiende bedrijfstak. De Commissie verwees naar overweging 318 van de voorlopige verordening, waarin zij toelichtte dat alle indicatoren van de bedrijfstak van de Unie, net als die van vele andere bedrijfstakken, in 2020 werden beïnvloed door de pandemie. De productie, de bezettingsgraad, de verkopen en de werkgelegenheid van de bedrijfstak van de Unie bevonden zich in 2020 dus op een uitzonderlijk laag niveau, en aangezien 2020 het referentiejaar was, volgde daarna een stijging.

(206) Ter illustratie: het productievolume en de productiecapaciteit van de bedrijfstak van de Unie lagen in 2019, vóór de pandemie, op een hoger niveau dan in 2020 en op een vergelijkbaar niveau als in het onderzoektijdvak. De productie van de bedrijfstak van de Unie bedroeg 34 669 eenheden in 2019, tegen 35 402 eenheden in het onderzoektijdvak, en de verkopen van de bedrijfstak van de Unie bedroeg 27 765 eenheden in 2019, tegen 23 794 eenheden in het onderzoektijdvak. Deze laatste daalden dus tussen 2019 en het onderzoektijdvak met 14 %. De werkgelegenheid daalde op haar beurt met 7 % tussen 2019 en het onderzoektijdvak.

(207) De Commissie was derhalve van oordeel dat het feit dat sommige indicatoren tussen 2020 en het OT een stijging lieten zien, geen teken was van een gezonde groeiende bedrijfstak, maar eerder een teken van een terugkeer naar het niveau van vóór COVID-19, met name op een markt waar het verbruik tussen 2020 en het OT met 122 % toenam, van 28 481 eenheden in 2020 tot 63 086 eenheden in het OT. Onder normale marktomstandigheden zouden de verkopen van de bedrijfstak van de Unie gelijke tred hebben gehouden met het toenemende verbruik. Dit was echter niet het geval, aangezien de verkopen tussen 2020 en het onderzoektijdvak slechts met 62 % toenamen, vergeleken met een stijging van het verbruik met 122 %. Hoewel de werkgelegenheid tussen 2020 en het OT met 40 % steeg, lag deze 60 % lager dan de stijging van de productie, die in dezelfde periode met 100 % toenam.

(208) De Commissie herinnerde er voorts aan dat de bedrijfstak van de Unie tussen 2020 en het onderzoektijdvak aanzienlijke verliezen heeft geleden. Hoewel de verliezen tussen 2022 en het OT afnamen, bleef de bedrijfstak verliesgevend, terwijl hij bij een snelgroeiende MAE-markt, onder normale marktvoorwaarden weer winstgevend had moeten zijn.

(209) De Commissie was ook van mening dat de jaarrekening van de Manitou-groep betrekking had op alle activiteiten van de Manitou-groep, waarvan MAE slechts een klein deel uitmaakte, en niet specifiek op de verkoop van MAE. Alle gegevens voor het OT die specifiek betrekking hadden op MAE voor elke in de steekproef opgenomen producent in de Unie, werden door de Commissie beoordeeld en gecontroleerd. Daarom was dit soort overzichten in de jaarrekening van Manitou niet relevant voor de beoordeling van de economische indicatoren die werden gecontroleerd en beoordeeld in verband met het betrokken product en het OT in het bijzonder (dat niet samenviel met het boekjaar van de onderneming). Derhalve konden uit deze rekeningen geen conclusies worden getrokken over het betrokken product. Hetzelfde gold voor de informatie over de Haulotte-groep. De Commissie baseerde haar bevindingen op gecontroleerde gegevens van beide ondernemingen die de economische situatie weergaven, uitsluitend met betrekking tot de productie en verkoop van MAE in de beoordelingsperiode.

(210) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de CCCME ook aan dat de verwijzing van de Commissie naar indicatoren in 2019 alleen betrekking had op de macro-economische indicatoren en niet op micro-economische gegevens, en dat er daarom sprake was van een duidelijke inconsistentie in de beoordelingsperiode voor de schade. Daarom kon volgens haar niet worden uitgesloten dat de analyse van schade-indicatoren die betrekking hadden op een inconsistente beoordelingsperiode tot een vertekend beeld van de schade zou leiden. Bovendien voerde de CCCME aan dat de Commissie rekening had moeten houden met de periode die dicht bij het OT lag, omdat een dergelijke beoordeling het nauwkeurigst zou weergeven of de bedrijfstak van de Unie in het OT aanmerkelijke schade had geleden, en ook omdat dumping, prijsonderbieding en prijsbederf alleen voor het OT waren vastgesteld.

(211) Het feit dat de Commissie verwees naar de situatie van de bedrijfstak van de Unie in 2019 was echter geen verlenging van de beoordelingsperiode en betekende evenmin dat voor de beoordeling van de micro-economische en macro-economische indicatoren een andere periode werd gebruikt. De verwijzing naar de situatie in 2019 werd toegevoegd ter ondersteuning van de conclusies over de situatie in het OT en de beoordelingsperiode, met name gezien het feit dat het jaar 2020, dat als referentie voor de analyse werd genomen, werd beïnvloed door de pandemie. Het OT en de beoordelingsperiode op basis waarvan de conclusies werden getrokken, bleven ongewijzigd (zie punt 1.7). Daarom heeft de Commissie het argument verworpen.

(212) Gezien de aanzienlijke verliezen die de bedrijfstak van de Unie tijdens de beoordelingsperiode had geleden, het flinke verlies aan marktaandeel (ongeveer 14 procentpunt) en de verslechtering van andere financiële indicatoren zoals de kasstroom, de investeringen en het rendement van investeringen (zie overweging 313 van de voorlopige verordening), kon niet worden geoordeeld dat de bedrijfstak van de Unie voor MAE een gezonde bedrijfstak was.

(213) Zodoende bleef de Commissie bij de conclusie dat de bedrijfstak van de Unie aanzienlijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3, lid 5, van de basisverordening.

5. OORZAKELIJK VERBAND

5.1. Gevolgen van de invoer met dumping

(214) In overweging 323 van de voorlopige verordening concludeerde de Commissie dat de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Unie leed, werd veroorzaakt door de invoer met dumping van het betrokken product uit de VRC.

(215) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben de CCCME, de Chinese overheid en de klager opmerkingen over die conclusie ingediend.

(216) De CCCME voerde aan dat als het jaar 2020, dat door de pandemie werd beïnvloed, buiten beschouwing werd gelaten, het marktaandeel van de Chinese invoer vrij stabiel was gebleven met een lichte stijging van 3 procentpunt, terwijl het prijsniveau met bijna 50 % was gestegen. Zij voerde aan dat de indicatoren van de bedrijfstak van de Unie in dezelfde periode waren gestegen. Als het jaar 2020 wordt uitgesloten als een abnormaal jaar dat door de pandemie werd beïnvloed, blijkt het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie tijdens de rest van de beoordelingsperiode vrij stabiel te zijn, met een lichte daling van 2 procentpunt. In diezelfde periode was het marktaandeel van de invoer uit de VRC stabiel en steeg de prijs ervan met bijna 50 %.

(217) De Commissie merkte in de eerste plaats op dat het marktaandeel van de invoer uit de VRC tussen 2021 en het OT inderdaad slechts met 3 procentpunt toenam. Gezien het aanzienlijk toegenomen verbruik in dezelfde periode, in absolute cijfers, vertegenwoordigde deze stijging van het marktaandeel met 3 procentpunt echter een stijging van de invoer met 104 %, van 23 124 eenheden in 2021 tot 33 946 eenheden in het onderzoektijdvak, wat aanzienlijk was. Ook het feit dat, wat het marktaandeel van de invoer uit de VRC betreft, de grootste stijging zich aan het begin van de beoordelingsperiode en niet aan het einde ervan voordeed, zwakt het oorzakelijk verband niet af, maar verklaart eerder waarom de bedrijfstak van de Unie gedurende de gehele beoordelingsperiode verlies leed.

(218) Bovendien bedroeg het volume van de invoer uit China in 2019, het jaar vóór de pandemie, ongeveer 8 800 eenheden. Tussen 2019 en het onderzoektijdvak steeg het volume van de invoer uit de VRC dus met 285 %, van 8 800 eenheden in 2019 tot 33 946 eenheden in het OT, d.w.z. een zeer aanzienlijke stijging. Hoewel de prijzen van de invoer uit de VRC inderdaad stegen, bleven deze ver onder de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie.

(219) Wat de winstgevendheid betreft, voerde de CCCME aan dat de bedrijfstak van de Unie sinds het begin van de beoordelingsperiode te kampen had met negatieve winstmarges. Zij stelde dat de bewering dat de financiële situatie van de bedrijfstak van de Unie toen al werd beïnvloed door de toename van de invoer uit de VRC, die in 2018 begon, niet door enig bewijs werd gestaafd en derhalve ongegrond was.

(220) Zoals vermeld in overweging 281 van de voorlopige verordening, was de invoer uit de VRC aan het begin van de beoordelingsperiode in 2020 al aanzienlijk en bedroeg deze meer dan 10 000 eenheden. Uit de door de in de steekproef opgenomen Chinese producenten-exporteurs verstrekte gegevens bleek dat er in 2019 sprake was van een vergelijkbaar invoervolume. Hieruit bleek duidelijk dat de bedrijfstak van de Unie al sinds 2018 de gevolgen van de laaggeprijsde invoer ondervond.

(221) De CCCME was ook van mening dat het rendement van investeringen van de bedrijfstak van de Unie gedurende de beoordelingsperiode sterk fluctueerde, aangezien het in 2021 flink steeg tot 35-40 %, vervolgens in 2022 snel daalde en negatief werd, alvorens in het onderzoektijdvak weer licht te verbeteren. Zij wees erop dat de aanzienlijke stijging van het rendement van investeringen van de bedrijfstak van de Unie plaatsvond in het jaar waarin ook de invoer uit de VRC aanzienlijk toenam, terwijl de daling van het rendement van investeringen plaatsvond in het jaar voorafgaand aan het OT, toen het marktaandeel van de Chinese invoer vrij stabiel bleef. De CCCME stelde daarom dat niet kon worden geconcludeerd dat die slechte prestaties werden veroorzaakt door de toename van de invoer uit de VRC.

(222) De Commissie was van oordeel dat het feit dat er tussen 2020 en 2021 sprake was van een stijging van het rendement van investeringen, die plaatsvond in hetzelfde jaar als de aanzienlijke toename van de invoer uit de VRC, niet afdeed aan de conclusie van de Commissie dat de invoer met dumping uit de VRC schade had berokkend aan de bedrijfstak van de Unie, omdat de gevolgen van de invoer uit de VRC niet noodzakelijkerwijs tot uiting kwamen in het rendement van de investeringen van datzelfde jaar, maar over een langere periode moesten worden bezien. De Commissie concludeerde dat de ontwikkeling van het rendement het gevolg was van de invoer uit de VRC in de voorgaande jaren en van het feit dat de bedrijfstak van de Unie in dezelfde periode niet winstgevend was. In totaal daalde het rendement van investeringen in de beoordelingsperiode met meer dan 400 %. Zoals vermeld in overweging 313 van de voorlopige verordening, was het investeringsniveau van de producenten in de Unie sinds 2020 met 64 % gedaald, wat aanzienlijk was.

(223) De Chinese overheid voerde verder aan dat de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie in het OT aanzienlijk verbeterde ten opzichte van 2022, aangezien deze met ongeveer 10 procentpunt steeg. Volgens haar bleek hieruit dat de prijzen van de invoer uit de VRC niet de oorzaak waren van de daling van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie.

(224) De Commissie herhaalde dat het feit dat de verliezen tussen 2022 en het OT verbeterden van [tussen −15 % en −10 %] tot [tussen −5 % en 0 %], niet als een teken van herstel kon worden beschouwd. Volgens de gegevens van de bedrijfstak van de Unie was de daling van de winstgevendheid van de bedrijfstak in 2022 toe te schrijven aan een stijging van de grondstofkosten met 25-30 % en het feit dat ondernemingen de prijzen voor reeds overeengekomen orders niet konden verhogen. Daarom waren de verliezen in 2022 uitzonderlijk hoog. Zoals hierboven vermeld, kon het feit dat de verliezen tussen 2022 en het OT vervolgens afnamen echter niet worden beschouwd als een teken van herstel, aangezien de bedrijfstak van de Unie nog steeds verliezen leed, die hoofdzakelijk het gevolg waren van de neerwaartse prijsdruk door de laaggeprijsde invoer uit de VRC. Zij achtte het argument derhalve ongefundeerd.

5.2. **Gevolgen van andere factoren**

5.2.1. *Hoge productiekosten*

(225) De CCCME was van oordeel dat de stijging van de grondstofprijzen en andere kosten, zoals de loonkosten, de oorzaak was van de schade die de bedrijfstak van de Unie had geleden.

(226) De Chinese overheid voerde ook aan dat de daling van de winstgevendheid van ondernemingen in de Unie in 2022 niet kon worden verklaard door de prijzen van ingevoerde producten, met name omdat die niet drastisch fluctueerden. De Chinese overheid voerde aan dat de Commissie geen rekening heeft gehouden met de negatieve gevolgen van de voortdurend stijgende grondstofprijzen tijdens het onderzoektijdvak voor de winstgevendheid van de producenten in de Unie, en de schade ten onrechte aan de invoer uit de VRC heeft toegeschreven.

(227) De klager voerde daarentegen aan dat de prijzen tijdens het onderzoektijdvak, zowel wereldwijd als op de markt van de Unie, als gevolg van de hogere kosten sterk stegen en dat de bedrijfstak van de Unie de kostenstijging niet aan zijn afnemers kon doorberekenen vanwege de druk van de Chinese exporteurs. Hij was evenwel van mening dat de kostenstijging op zich geen schade aan de ondernemingen zou hebben toegebracht als er sprake was geweest van een gelijk speelveld. De prijsdruk die het gevolg was van de invoer met dumping uit de VRC maakte het voor producenten in de Unie onmogelijk de prijzen voldoende te verhogen, opnieuw te onderhandelen over bestaande contracten en zo de kostenstijging op te vangen. Als gevolg daarvan was de bedrijfstak verliesgevend.

(228) De Commissie heeft in haar analyse rekening gehouden met de negatieve gevolgen van de voortdurend stijgende grondstofprijzen, maar concludeerde dat deze stijging het oorzakelijk verband niet afzwakt. Onder normale marktomstandigheden kan een daling van de winstgevendheid zich voordoen gedurende een beperkte periode waarin de bedrijfstak vanwege lopende contracten de prijzen niet even sterk kan verhogen als de kosten stijgen, maar na enige tijd zou opnieuw over contracten kunnen worden onderhandeld om ten minste de kosten te dekken, met name op een bloeiende markt zoals in dit geval. Aangezien de prijzen van de invoer uit de VRC gedurende de gehele beoordelingsperiode aanzienlijk lager waren dan de prijzen in de Unie en de omvang van de invoer met dumping in dezelfde periode enorm toenam, was de bedrijfstak van de Unie echter niet in staat de prijzen even sterk te laten stijgen als de kosten. De Commissie was derhalve van oordeel dat de stijging van de kosten het vastgestelde oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit de VRC en de door de bedrijfstak van de Unie geleden aanmerkelijke schade niet kon afzwakken en dat de schade voor de bedrijfstak van de Unie voornamelijk werd veroorzaakt door de toename van de laaggeprijsde invoer.

5.3. **Overige argumenten**

(229) De Chinese overheid voerde aan dat uit het feit dat de gemiddelde uitvoerprijzen van de bedrijfstak van de Unie lager waren dan de verkoopprijzen op de markt van de Unie en deze uitvoer winstgevend was, blijkt dat er geen basis was voor het argument dat de bedrijfstak van de Unie zich door de laaggeprijsde Chinese invoer gedwongen zag MAE-producten tegen lage prijzen te verkopen, wat ten koste ging van de winstgevendheid.

(230) De Commissie was echter van oordeel dat uit het feit dat de uitvoerprijzen lager waren dan de binnenlandse verkoopprijzen, maar desalniettemin winstgevend, niet kon worden geconcludeerd dat de laaggeprijsde Chinese invoer geen invloed had op de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie. De reden waarom de uitvoer nog grotendeels winstgevend was, was dat er sprake was van verschillen in de productmix die in dezelfde periode op de binnenlandse en buitenlandse markt werd verkocht. Het feit dat de uitvoer winstgevend was, doet hoe dan ook niets af aan het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

(231) De CCCME voerde ook aan dat de bedrijfstak van de Unie niet in staat was een volledig assortiment elektrische MAE aan te bieden, en met name geen elektrische MAE met een grotere maximale werkhoogte.

(232) De klager was daarentegen van mening dat de beweringen dat de producenten in de Unie niet aan de vraag naar elektrische MAE konden voldoen, ongefundeerd en onjuist waren. Volgens hem was het niet waar dat Chinese producenten zich in het bijzonder op elektrische MAE richtten: ook producenten in de Unie produceerden en verkochten grote hoeveelheden elektrische MAE. Zo was meer dan 70 % van de machines die Haulotte tussen 2020 en 2022 verkocht (de meest recente openbaar beschikbare gegevens) elektrisch. Hij stelde dat Haulotte een breed scala aan elektrische machines aanbood: de verticale masten van het bedrijf zijn bijvoorbeeld alleen in elektrisch model verkrijgbaar, en de schaarliften en knikhoogwerkers zijn zowel als elektrisch model als met een verbrandingsmotor verkrijgbaar.

(233) De Commissie herhaalde wat zij heeft gesteld in overweging 336 van de voorlopige verordening, namelijk dat uit de vergelijking tussen de door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs ingevoerde productsoorten en de door de bedrijfstak van de Unie verkochte productsoorten is gebleken dat in het algemeen meer dan 90 % van de door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie verkochte productsoorten vergelijkbaar was met de uit China ingevoerde productsoorten. Bovendien betrof in het OT meer dan 60 % van de verkoop van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de markt van de Unie elektrische MAE. Daarom was de Commissie van oordeel dat de door de producenten-exporteurs verkochte productmix vergelijkbaar was met de productmix die door de bedrijfstak van de Unie op de markt van de Unie werd verkocht. De gestelde verschillen in de productmix konden dus niet de oorzaak zijn geweest van de schade voor de bedrijfstak van de Unie. Het argument werd derhalve afgewezen.

(234) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de CCCME dat de bedrijfstak van de Unie niet concurrerend was omdat zijn assortiment elektrische MAE beperkt was. Zij verwees naar een verklaring in een verslag van de Chinese producent Xiamen Liteng Engineering Machinery Co., Ltd., waarin werd vermeld dat ondernemingen moeite hadden om gelijke tred te houden met de marktvraag naar nieuwe machines, met name professionele en elektrische, en werd gewezen op langere levertijden, in de context van het herstel van de pandemie. De CCCME wees verder op het verslag uit 2022 van Manitou, dat in dezelfde context (herstel van de COVID-pandemie) melding maakte van onderbrekingen in de levering en transportmoeilijkheden, en van Haulotte, dat moeilijkheden in de toeleveringsketen, inflatie, vertraging van de productie en de waarde van de voorraden noemde als risico voor de onderneming.

(235) De Commissie merkte in de eerste plaats op dat de verklaring van de Chinese producent betrekking had op de wereldmarkt en niet op de markt van de Unie in het bijzonder. Net als in de geciteerde verslagen van Manitou en Haulotte werd bovendien gewezen op een periode tussen 2020 en 2022 die werd beïnvloed door de gevolgen van de wereldwijde pandemie, die echter slechts van beperkte duur was. Zoals hierboven uiteengezet, beschikten de producenten in de Unie in het OT over een volledig assortiment elektrische producten en had de pandemie geen gevolgen meer voor hun economische situatie. De Commissie verwierp dan ook het argument dat de economische situatie van de bedrijfstak van de Unie in het OT het gevolg was van een gebrek aan concurrentievermogen.

(236) Volgens de CCCME was een andere oorzaak van de schade dat de bedrijfstak van de Unie niet in staat was om de orders bij te benen, wat tot (lange) leveringstermijnen leidde, en een terugval op de bouwmarkt van de Unie. Zij herhaalde dit argument na de mededeling van de definitieve bevindingen en wees op verklaringen in de jaarrekening van Manitou waarin sprake was van een tijdelijke opschorting van orders. De Commissie achtte de argumenten ongegrond. Integendeel, zoals in overweging 277 van de voorlopige verordening werd uiteengezet, steeg het verbruik tussen 2020 en het OT met 122 %, waaruit blijkt dat de vraag naar MAE sterk toenam en niet werd beïnvloed door de vermeende terugval op de bouwmarkt van de Unie. Ook in de jaarrekening van Manitou en in artikelen in de pers waarnaar de CCCME verwees, werd duidelijk vermeld dat de langere levertijden betrekking hadden op de periode na de COVID-pandemie, die slechts kort van duur was ([39]). Conclusie inzake het oorzakelijke verband

(237) De Commissie heeft de gevolgen van alle andere bekende factoren beoordeeld en daarbij rekening gehouden met de opmerkingen van de belanghebbenden, en is tot de conclusie gekomen dat deze factoren niet hebben afgedaan aan het oorzakelijk verband. De Commissie heeft daarom de conclusies uit de overwegingen 339 en 340 van de voorlopige verordening bevestigd, namelijk dat er een oorzakelijk verband bestond tussen de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade en de invoer met dumping uit de VRC, die niet werd afgezwakt door de bovengenoemde factoren.

6. **HOOGTE VAN DE MAATREGELEN**

(238) Om het niveau van de maatregelen te bepalen, heeft de Commissie beoordeeld of een recht lager dan de dumpingmarge toereikend zou zijn om de door de invoer met dumping jegens de bedrijfstak van de Unie veroorzaakte schade op te heffen.

(239) In het onderhavige geval heeft de klager het bestaan van verstoringen van de grondstoffenmarkt in de zin van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening aangevoerd. In overweging 343 van de voorlopige verordening heeft de Commissie voorlopig vastgesteld dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening niet aanwezig zijn. De beoordeling van het bestaan van verstoringen van de grondstoffenmarkt wordt hieronder nader toegelicht.

6.1. **Onderzoek van de marge die toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen**

6.1.1. *Schademarge*

(240) In de voorlopige verordening (overwegingen 347 tot en met 354) heeft de Commissie de methode toegelicht die is gebruikt om de marges vast te stellen die toereikend zijn om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen.

([39]) https://www.optionfinance.fr/info-financiere-en-continu/d/2024-04-26-manitou-devisse-apres-son-retour-a-la-normale.html.

(241) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde de klager aan dat, aangezien Haulotte France en Haulotte Arges in Roemenië hun producten beide bijna uitsluitend via verbonden distributieondernemingen verkochten, de richtprijs moest worden verhoogd met de VAA-kosten van deze verbonden verkoopmaatschappijen. Bovendien stelde hij dat er geen VAA-kosten van Haulotte Arges aan de richtprijs waren toegevoegd.

(242) De Commissie was het er niet mee eens dat zij, om een passende richtprijs vast te stellen, ook de VAA-kosten van de verbonden distributeurs had moeten toevoegen. Bij de berekening van de richtprijs worden alleen de VAA-kosten van de producent toegevoegd, en niet die van verbonden entiteiten. De VAA-kosten van de verkoopmaatschappijen van producenten-exporteurs worden ook niet aan de uitvoerprijs toegevoegd; daarom zou het toevoegen van extra kosten aan de kant van de producenten in de Unie een eerlijke vergelijking niet ten goede komen. Anderzijds had Haulotte Arges aanvankelijk geen VAA-kosten per PCN opgegeven om de richtprijs te berekenen, zodat die kosten voorlopig niet werden meegenomen. Daarom heeft de Commissie een correctie toegepast om de richtprijs per PCN te verhogen met de VAA-kosten die Haulotte Arges opgaf in het algemene deel van de antwoorden op de vragenlijst, en die zijn gecontroleerd.

(243) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de klager aan dat de door Haulotte Arges opgegeven VAA-kosten uitsluitend betrekking hadden op transportkosten en daarom niet in aanmerking mochten worden genomen. Hij stelde voor om in plaats daarvan de door Haulotte France opgegeven VAA-kosten te gebruiken, die hoger waren.

(244) De Commissie was van oordeel dat de richtprijs voor Haulotte Arges gebaseerd moest zijn op de door Haulotte Arges verstrekte gegevens en gemaakte kosten en niet op gegevens van een andere onderneming, ook al maakte deze deel uit van dezelfde groep. Zij was het er dus niet mee eens dat voor de vaststelling van de VAA-kosten van Haulotte Arges de gegevens van Haulotte France moesten worden gebruikt. In ieder geval zou, zelfs indien de bedragen zouden worden verhoogd tot het door Haulotte France gerapporteerde niveau, het effect van deze wijziging op de prijsbederfmarge onbeduidend zijn. Daarom heeft de Commissie het argument verworpen.

(245) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen merkte de klager ook op dat de Commissie de streefwinst had vastgesteld op basis van de mate van winstgevendheid vóór de toename van de invoer uit China, d.w.z. in 2018. Hij was van oordeel dat dit in strijd was met de basisverordening, waarin is bepaald dat de mate van winstgevendheid voldoende moet zijn om alle kosten en investeringen, onderzoek en ontwikkeling en innovatie te dekken en de onderneming in staat moet stellen om te innoveren, te investeren en te groeien. Hij was van oordeel dat het niet passend was om uit te gaan van de mate van winstgevendheid in 2018, omdat de markt van de Unie tussen 2018 en 2023 structureel was veranderd. De klager gaf ook voorbeelden van verschillende andere bedrijfstakken, upstream en downstream, om aan te tonen dat de door de Commissie vastgestelde 7 % te laag was. De klager voerde verder aan dat de MAE-sector de afgelopen jaren te maken heeft gehad met historisch hoge investeringen en operationele kosten als gevolg van de groene en digitale transformatie, bijvoorbeeld voor de ontwikkeling van nieuwe technologieën zoals lithiumaccu's en de elektrificatie van MAE. Volgens hem had de Commissie er rekening mee moeten houden dat deze investeringen nodig waren en deze in aanmerking moeten nemen bij de vaststelling van de richtprijs.

(246) De Commissie was het hier niet mee eens. De streefwinst was gebaseerd op de door de bedrijfstak zelf verstrekte gegevens en werd beschouwd als winst voordat de bedrijfstak schade leed door de invoer met dumping, en had daarom in normale omstandigheden de kosten van investeringen, onderzoek en ontwikkeling en innovatie moeten dekken. De constante ontwikkeling van de soorten mobiele toegangsuitrusting is niet specifiek voor deze bedrijfstak en is iets wat voor vele andere bedrijfstakken geldt, zodat dit geen rechtvaardiging vormt voor een hogere streefwinst, zonder te kijken naar de in het verleden gemaakte winsten. Het argument van de klager was ook zeer algemeen en de ondernemingen hebben geen bewijsmateriaal ingediend dat de Commissie in staat zou hebben gesteld de streefwinst op een andere grondslag te baseren. Daarom heeft de Commissie het argument verworpen.

(247) De klager voerde verder aan dat de door de Commissie gebruikte streefwinst was gebaseerd op een omzetwaarde berekend aan de hand van de werkelijke verkoopprijzen van de goederen — na distributie — maar dat deze in feite werd berekend in verhouding tot de productiekosten van de in de steekproef opgenomen producent, waarin de distributiekosten niet waren inbegrepen. De klager was derhalve van mening dat de distributiekosten niet in de berekening van de streefwinst hadden mogen worden opgenomen. De Commissie heeft dit argument aanvaard. De gecorrigeerde streefwinst bedraagt 7,7 %.

(248) De klager maakte ook opmerkingen over de toekomstige sociale en milieukosten. Hij was van mening dat het bedrag voor de toekomstige sociale en milieukosten dat de Commissie aan de streefprijs had toegevoegd, te laag was en dat de Commissie de in de elektriciteitsproductie geïntegreerde CO_2-kosten en de kosten die voortvloeien uit de uitvoering van de richtlijn duurzaamheidsrapportering door ondernemingen, daarin had moeten opnemen.

(249) De Commissie herhaalde dat zij in het huidige onderzoek indirecte CO_2-kosten bij het energieverbruik in aanmerking heeft genomen, maar geen rekening heeft gehouden met kosten waarvoor de ondernemingen onvoldoende informatie hebben verstrekt over de werkelijke bedragen, zoals in de staalproductie geïntegreerde indirecte kosten of kosten die niet voortvloeien uit bindende vereisten in het kader van multilaterale milieuovereenkomsten of IAO-verdragen. Dit was het geval bij de productiekosten van elektrische MAE en de kosten in verband met de uitvoering van de richtlijn duurzaamheidsrapportering door ondernemingen. De Commissie heeft echter de verschrijvingen gecorrigeerd; het totale bedrag aan toekomstige sociale en milieukosten dat aan de richtprijs is toegevoegd, bedraagt 2,1 tot 41,5 EUR/eenheid, afhankelijk van de onderneming.

(250) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de klager aan dat de Commissie ook de kosten in verband met de in de staalproductie geïntegreerde en door Manitou gerapporteerde CO_2-kosten had moeten aanvaarden, omdat de klager voor de bepaling van deze kosten dezelfde informatiebron gebruikte als voor de bepaling van de CO_2-kosten voor energie (het Franse overheidsagentschap belast met milieuzaken, ADEME) en omdat de CO_2-kosten voor energie door de Commissie waren aanvaard.

(251) De Commissie was van oordeel dat het feit dat het ADEME over de CO_2-kosten bij zowel energieproductie als staalproductie rapporteerde, de door de klager voorgestelde benadering niet rechtvaardigde. Terwijl de energie rechtstreeks door Manitou werd verbruikt en het verbruik ervan kon worden berekend, was staal een materiaal dat werd gebruikt in de onderdelen die bij de productie van MAE werden gebruikt. De onderneming kon dus niet voldoende aantonen hoe hoog de kosten waren en of deze kosten aan Manitou werden doorberekend of dat zij werden geabsorbeerd door de producenten van de onderdelen die het staal kochten.

(252) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde Sinoboom dat er een fout was geslopen in een van de tabellen in de mededeling van de definitieve bevindingen. De Commissie corrigeerde de fout, die echter geen gevolgen had voor de schademarge van Sinoboom.

(253) Zoals vermeld in overweging 353, heeft de Commissie vervolgens het niveau van de prijsbederfmarge bepaald aan de hand van een vergelijking van de gewogen gemiddelde invoerprijs van de individuele in de steekproef opgenomen meewerkende producenten-exporteurs in de VRC, zoals vastgesteld voor de berekening van de prijsonderbieding, met de gewogen gemiddelde, geen schade veroorzakende prijs van het soortgelijke product dat gedurende het onderzoektijdvak door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie op de markt van de Unie werd verkocht. Het verschil dat deze vergelijking opleverde, werd uitgedrukt als percentage van de gewogen gemiddelde cif-waarde bij invoer.

6.1.2. *Vergelijking tussen de dumpingmarge en de prijsbederfmarge*

(254) Overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening heeft de Commissie eerst onderzocht of de voorlopig vastgestelde dumpingmarge hoger zou zijn dan de marge die toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen. Daartoe heeft de Commissie de gewogen gemiddelde invoerprijs van de meewerkende producenten-exporteurs vergeleken met de richtprijs voor de bedrijfstak van de Unie. Het resultaat van deze berekeningen is in onderstaande tabel opgenomen.

Onderneming	Dumpingmarge (%)	Schademarge (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3	54,9
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	66,7	22,5

Onderneming	Dumpingmarge (%)	Schademarge (%)
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	48,7	22,9
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6	47,6
Andere meewerkende ondernemingen	48,1	30,1
Alle overige ondernemingen	66,7	54,9

(255) Aangezien de prijsbederfmarge in het geval van de producenten-exporteurs JLG en Terex lager was dan de dumpingmarge, heeft de Commissie overeenkomstig artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening beoordeeld of er sprake was van verstoringen van de grondstoffenmarkt in verband met het betrokken product.

6.2. **Bestaan van verstoringen van de grondstoffenmarkt overeenkomstig artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening**

(256) De Commissie heeft in overweging 375 van de voorlopige verordening voorlopig vastgesteld dat niet was voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening.

(257) Na de bekendmaking van de voorlopige verordening merkte de klager op dat de markt voor ijzer en staal in de VRC verstoord is, dat er aanzienlijke prijsverschillen bestaan tussen staalproducten uit de VRC en de EU en dat ijzer en staal het belangrijkste inputmateriaal voor MAE vormen en meer dan 17 % van de productiekosten vertegenwoordigen. De klager voerde aan dat de Commissie ook rekening moet houden met ijzer en staal dat onderdeel vormt van ander basismateriaal of een andere component van het onderzochte product.

(258) De Commissie heeft vastgesteld dat de klager in zijn opmerkingen de reikwijdte van het argument betreffende de verstoring van de grondstoffenmarkt heeft uitgebreid van warmgewalst staal, zoals uiteengezet in punt 4.2 van het bericht van inleiding ([40]), tot ijzer en staal in het algemeen.

(259) Om te beoordelen of aan de voorwaarden van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening was voldaan, heeft de Commissie eerst voor elke in de steekproef opgenomen producent-exporteur vastgesteld of er productiefactoren waren gerapporteerd met GS-codes 720837, 720851, 720852, 720853 en 7208 54 (d.w.z. warmgewalste staalproducten), en vervolgens de totale waarde ervan vergeleken met de gecontroleerde productiekosten voor elke onderneming, op basis van Braziliaanse benchmarks. De Commissie heeft vastgesteld dat warmgewalst staal dat bij de productie van MAE wordt gebruikt, minder dan 17 % van de respectieve productiekosten van alle vier in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs vertegenwoordigde. Er werden geen andere verstoringen van de grondstoffenmarkt vastgesteld voor productiefactoren die meer dan 17 % van de productiekosten vertegenwoordigen.

(260) De Commissie verwierp het argument dat ijzer en staal dat in een andere input of een ander onderdeel van het product was verwerkt, in aanmerking moest worden genomen voor de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening ([41]), omdat in dit artikel duidelijk is bepaald dat één grondstof, en niet een algemene categorie producten, ten minste 17 % van de kosten moet uitmaken.

(261) Gezien het bovenstaande heeft de Commissie vastgesteld dat niet was voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening.

(262) Na de mededeling van de definitieve bevindingen stelde de CMAE dat de Commissie de verstoringen van de grondstoffen voor ijzer en staal niet goed had onderzocht en dat de Commissie bij de beoordeling van de drempel van 17 % ook rekening had moeten houden met warmgewalste staalproducten die zijn opgenomen in andere inputs, zoals onderdelen of componenten.

([40]) Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van mobiele toegangsuitrusting ("MAE") van oorsprong uit de Volksrepubliek China (PB C, C/2023/783, 13.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).

([41]) PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

(263) De Commissie heeft deze argumenten afgewezen. Eerst beoordeelde zij de producten die onder hoofdstuk 72 ("IJzer en staal") en hoofdstuk 73 ("Werken van gietijzer, van ijzer en van staal") van het geharmoniseerd systeem ("GS") vallen. In dit verband heeft de Commissie gekeken naar de materialen die de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs als inputs hadden opgegeven. Ten tweede ging de Commissie na of deze materialen aan verstoringen onderhevig waren, zoals vermeld in artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening. Vervolgens stelde de Commissie vast dat het dossier geen bewijs bevatte dat een grondstof, waaronder warmgewalst staal dat is verwerkt in onderdelen en componenten, die door de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs bij hun leveranciers waren aangekocht, meer dan 17 % van de productiekosten van de producenten vertegenwoordigde, zoals artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening vereist.

7. **BELANG VAN DE UNIE**

(264) Na de bekendmaking van de voorlopige maatregelen hebben de klager, de Chinese overheid, de CCCME, een gebruiker (Construct Machines S.R.L.) en een dealer/groothandelaar (Norbert Wienold GmbH) opmerkingen ingediend over het belang van de Unie.

7.1. **Belang van de bedrijfstak van de Unie**

(265) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde de CCCME aan dat er geen aanwijzingen waren dat de instelling van antidumpingrechten een positief effect zal hebben op de bedrijfstak van de Unie. Zij was van oordeel dat uit de door de Commissie verstrekte gegevens bleek dat de bedrijfstak van de Unie een aanzienlijke groei kende en derhalve in een expansiefase verkeerde.

(266) De Commissie verwijst naar punt 4.3, waarin zij concludeert dat de bedrijfstak van de Unie ondanks de positieve ontwikkeling van sommige schade-indicatoren negatieve gevolgen heeft ondervonden van de invoer met dumping uit de VRC. Als geen maatregelen worden genomen, zou dit waarschijnlijk verdere aanzienlijke nadelige gevolgen hebben voor de bedrijfstak van de Unie in de vorm van lagere verkoop- en productievolumes en een lagere bezettingsgraad, alsook een verdere neerwaartse prijsdruk die tot een verdere financiële aantasting van zijn economische situatie zou leiden, in termen van winstgevendheid en investeringen. Al deze omstandigheden samen zouden de levensvatbaarheid van de bedrijfstak van de Unie in gevaar brengen.

(267) Gelet op het bovenstaande en aangezien hierover geen argumenten of opmerkingen zijn ontvangen, worden de conclusies in de overwegingen 356 tot en met 360 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.2. **Belang van de toeleveranciers**

(268) Gelet op het bovenstaande en aangezien hierover geen argumenten of opmerkingen zijn ontvangen, worden de conclusies in de overwegingen 361 en 362 bevestigd.

7.3. **Belang van gebruikers, distributeurs en niet-verbonden importeurs en handelaren**

(269) De CCCME voerde aan dat de instelling van antidumpingmaatregelen niet in het belang was van importeurs en eindgebruikers in de Unie, die een ruime keuze aan fabrikanten en ook prijzen willen hebben. Zij was van oordeel dat de instelling van antidumpingmaatregelen de mogelijkheden van verhuurbedrijven om tegen redelijke prijzen en leveringstermijnen toegang te krijgen tot het volledige gamma aan MAE-modellen, verder zou beperken. De CCCME voerde ook aan dat het beperken van de toegang tot Chinese producten, die veelal bestaan uit elektrisch aangedreven modellen, de verwezenlijking van de doelstelling van de groene transitie van deze bedrijfstak in gevaar zou brengen, aangezien de bedrijfstak van de Unie volgens haar niet in staat was om zelf hierin te voorzien. De CCCME heeft dit betoog na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. Zij was voorts van mening dat de veiligheid van de arbeidsomstandigheden op hoogte niet gewaarborgd was, gezien het gebrek aan aanbod van MAE op de markt van de Unie, met name de elektrische modellen.

(270) De Chinese overheid was van mening dat de maatregelen een negatief effect zouden hebben op de mate van concurrentie op de markt van de Unie, aangezien dit Chinese concurrenten ertoe zal brengen de markt van de Unie te verlaten. Zij voerde ook aan dat de instelling van de maatregelen negatieve gevolgen zal hebben voor importeurs en downstreamgebruikers en ertoe zal leiden dat verhuurbedrijven hun prijzen verhogen en de kostenstijging dus op de consument afwentelen. Zij stelde tevens dat downstreamsectoren en consumenten dankzij de aanwezigheid van de Chinese producenten-exporteurs meer keuzemogelijkheden hebben en over betere producten en diensten kunnen beschikken. Zij was ook van mening dat de maatregelen niet in overeenstemming waren met het beleid van de Unie inzake groene ontwikkeling en versterking van het concurrentievermogen van het bedrijfsleven.

(271) De klager voerde daarentegen aan dat de instelling van rechten niet tot gevolg zou hebben dat Chinese MAE van de markt van de Unie zou worden geweerd, maar alleen de gevolgen van oneerlijke handelspraktijken weg zou nemen. Bovendien was hij van mening dat, zoals blijkt uit de klacht, het productaanbod uit andere derde landen dan de Unie en de VRC rijk en gevarieerd was.

(272) De gebruiker, Construct Machines S.R.L., voerde aan dat MAE de veiligheidsnormen aanzienlijk verbeterde. Hij was van oordeel dat de instelling van maatregelen ertoe zou leiden dat de huurprijzen van MAE zouden stijgen, met negatieve gevolgen voor middelgrote ondernemingen. De onderneming heeft echter niet aan het onderzoek meegewerkt en heeft de vragenlijst niet beantwoord.

(273) Het bedrijf Norbert Wienold GmbH, een dealer/groothandelaar in door Sinoboom geproduceerde MAE, was van mening dat er door de bedrijfstak van de Unie van onvoldoende standaard telescopische/knikhoogwerkers met een grote werkhoogte (werkhoogte 12-24 meter) en schaarliften (werkhoogte 6-16 meter) werden gefabriceerd en dat de bedrijfstak van de Unie niet concurrerend was.

(274) Norbert Wienold GmbH voerde verder aan dat de voorlopige antidumpingmaatregelen ten aanzien van de invoer van MAE aanzienlijke gevolgen zouden hebben voor de prestaties van dealers, kleine en middelgrote verhuurbedrijven en eindafnemers, en de bedrijfstak van de Unie vrijwel geen voordelen zou opleveren. Het voerde aan dat indien er maatregelen zouden worden ingesteld, de prijzen van MAE in heel Europa zouden stijgen, wat gevolgen zou hebben voor de toeleveringsketen, waaronder dealers, verhuurbedrijven en eindgebruikers. Ook deze onderneming heeft echter niet aan het onderzoek meegewerkt, noch de vragenlijst beantwoord.

(275) De enige meewerkende gebruiker, Kiloutou, heeft geen opmerkingen over de voorlopige maatregelen ingediend.

(276) De Commissie was van oordeel dat het argument dat er door de bedrijfstak van de Unie onvoldoende standaard telescopische/knikhoogwerkers (werkhoogte 12-24 meter) en schaarliften (werkhoogte 6-16 meter) zouden worden geproduceerd, ongefundeerd was en dat de onderneming zelf had aangegeven dat beide soorten werden vervaardigd door de producenten in de Unie Manitou en Haulotte.

(277) Daarnaast verwees de Commissie naar haar conclusies in de overwegingen 364 tot en met 373 van de voorlopige verordening. Zij herhaalde dat hoewel het algemene prijsniveau van MAE naar verwachting zou stijgen, de gevolgen voor de gebruikers, die voornamelijk uit verhuurbedrijven bestonden, minder groot waren dan voor rechtstreekse afnemers. Eventuele prijsstijgingen zouden direct weerspiegeld worden in een stijging van de activa, en doordat de machines gedurende een langere periode worden gebruikt, kan naar de mening van de Commissie ook het negatieve effect van een potentiële prijsstijging worden verminderd.

(278) Op basis hiervan concludeerde de Commissie dat de maatregelen geen onevenredig effect zouden hebben op verhuurbedrijven en dat de algemene voordelen van de maatregelen opwegen tegen de mogelijke negatieve effecten voor importeurs en gebruikers. De Commissie was voorts van mening dat, aangezien de rechten bedoeld zijn om de gelijke concurrentievoorwaarden te herstellen, zij naar verwachting een positief effect zullen hebben op de mate van concurrentie op de markt van de Unie en dat het voor de belangrijkste gebruikers — de verhuurbedrijven — ook belangrijk was dat de productie van MAE op de markt van de Unie blijft plaatsvinden, om hun vloot te diversifiëren. Derhalve zou de instelling van de rechten de verwezenlijking van de doelstellingen van de groene transitie voor deze industriële sector niet in gevaar brengen.

(279) Na de mededeling van de definitieve bevindingen merkte Sinoboom op dat bepaalde aspecten van de zaak, met betrekking tot de extreem brede definitie van het onderzochte product en de aanzienlijke verschillen in de MAE-portefeuilles van de Chinese producenten-exporteurs en de producenten in de Unie, aanleiding gaven tot ernstige twijfel over het oorzakelijk verband en het belang van de Unie, waarop niet was ingegaan. Hij voerde aan dat de geringe deelname van gebruikers in de Unie een zinvollere discussie over het verwachte effect van antidumping-maatregelen op de markt van de Unie in de weg stond, omdat Chinese leveranciers een breder scala aan producten aanboden, met name wat modellen, werkhoogte en vermogensopwekking betreft, dan de producenten in de Unie, waardoor de daadwerkelijke aanwezigheid van de Chinese ondernemingen op de markt van de Unie van essentieel belang was.

(280) Sinoboom was voorts van oordeel dat de Commissie niet in staat was verhuurbedrijven die mogelijk geïnteresseerd waren om als belanghebbenden volledig aan het onderzoek deel te nemen, naar behoren te bereiken en te contacteren, en dat een van de verhuurbedrijven die schriftelijke opmerkingen heeft ingediend en aan een hoorzitting heeft deelgenomen, niet in het algemene informatiedocument werd vermeld. Hij verklaarde ook dat de structureel samengeperste marges en de langetermijnverbintenis van de verhuurbedrijven hen na de instelling van antidumpingmaatregelen in een uiterst precaire situatie zouden brengen.

(281) Bij de inleiding van de procedure heeft de Commissie contact opgenomen met veertien in de klacht genoemde gebruikers. Met uitzondering van één onderneming (Kiloutou) heeft geen enkele gebruiker aan het onderzoek meegewerkt. Geen enkele andere gebruiker, met inbegrip van de door Sinoboom genoemde onderneming, diende opmerkingen in bij het open dossier binnen de termijnen voor opmerkingen na de mededeling van de voorlopige en de definitieve bevindingen. Bij haar analyse van het belang van de Unie heeft de Commissie niettemin rekening gehouden met het feit dat er gevolgen kunnen zijn voor de verhuurbedrijven en hun marges. Wat de keuze van de soorten MAE betreft, was de Commissie van oordeel dat de rechten worden toegepast om gelijke concurrentievoorwaarden te herstellen en niet om de invoer van MAE uit de VRC te verhinderen.

(282) Gezien het bovenstaande bleef de Commissie erbij dat de algemene voordelen van de maatregelen zwaarder wogen dan de mogelijke negatieve gevolgen voor importeurs en gebruikers en daarom werden de conclusies in de overwegingen 363 tot en met 368 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.4. **Conclusie inzake het belang van de Unie**

(283) Op basis van het bovenstaande bevestigde de Commissie de conclusies in overweging 373 van de voorlopige verordening dat er geen dwingende redenen waren om te concluderen dat het niet in het belang van de Unie zou zijn om maatregelen in te stellen ten aanzien van de invoer van MAE van oorsprong uit de VRC.

8. **DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELEN**

8.1. **Definitieve maatregelen**

(284) In het licht van de conclusies inzake dumping, schade, het oorzakelijk verband, het niveau van de maatregelen en het belang van de Unie, en overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening moeten definitieve antidumpingmaatregelen worden ingesteld om te voorkomen dat de bedrijfstak van de Unie nog meer schade lijdt door de invoer met dumping van het betrokken product.

(285) Na de mededeling van de definitieve bevindingen wees de klager op een verschrijving in overweging 233 van het algemene informatiedocument, waarin het antidumpingrecht voor "alle overige ondernemingen" verkeerd was vermeld, aangezien het niet overeenkwam met de schademarge of met de dumpingmarge voor "alle overige ondernemingen", indien deze lager was. Uit overweging 205 bleek dat de schademarge 54,9 % bedroeg en de dumpingmarge 66,7 %. De Commissie aanvaardde dit argument en paste het recht voor "alle overige ondernemingen" dienovereenkomstig aan.

(286) Na bovenstaande beoordeling moeten de definitieve antidumpingrechten, uitgedrukt in cif-prijs grens Unie, vóór inklaring, overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening als volgt worden vastgesteld:

Onderneming	Definitief antidumpingrecht (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	22,5
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	22,9

Onderneming	Definitief antidumpingrecht (%)
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6
Andere meewerkende ondernemingen	30,1
Alle overige ondernemingen	54,9

(287) De bij deze verordening voor bepaalde ondernemingen vastgestelde individuele antidumpingrechten zijn gebaseerd op de bevindingen van dit onderzoek. Zij weerspiegelen dan ook de situatie die bij het onderzoek voor die ondernemingen werd geconstateerd. Deze rechten zijn dus uitsluitend van toepassing op de invoer van het onderzochte product van oorsprong uit het betrokken land en geproduceerd door de genoemde rechtspersonen. Deze rechten zijn niet van toepassing op de invoer van het betrokken product indien dat is vervaardigd door andere, niet specifiek in het dispositief van deze verordening genoemde ondernemingen, ook al gaat het hierbij om entiteiten die verbonden zijn met de specifiek genoemde ondernemingen; op die producten is het recht van toepassing dat geldt voor "alle overige ondernemingen".

(288) Een onderneming die later haar naam wijzigt, kan verzoeken om verdere toepassing van deze individuele antidumpingrechten. Dit verzoek moet worden ingediend bij de Commissie ([42]). Het moet alle relevante informatie bevatten waaruit blijkt dat de wijziging geen invloed heeft op het recht van de onderneming om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is. Als de naamswijziging van de onderneming niet van invloed is op haar recht om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is, zal een verordening over de naamswijziging worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(289) Om het risico op ontwijking als gevolg van het verschil in rechten zo veel mogelijk te beperken, zijn speciale maatregelen nodig om de juiste toepassing van de individuele antidumpingrechten te garanderen. De heffing van individuele antidumpingrechten is enkel van toepassing op vertoon van een geldige handelsfactuur aan de douaneautoriteiten van de lidstaten. Deze factuur moet voldoen aan de in artikel 1, lid 3, van deze verordening vastgestelde vereisten. Totdat een dergelijke factuur wordt getoond, blijft de invoer onderworpen aan het antidumpingrecht dat van toepassing is op "alle overige ondernemingen".

(290) Hoewel de douaneautoriteiten van de lidstaten over deze factuur moeten beschikken om ten aanzien van de invoer de individuele antidumpingrechten te kunnen toepassen, is overlegging van die factuur niet de enige factor waarmee de douaneautoriteiten rekening moeten houden. Zelfs als aan hen een factuur wordt overgelegd die voldoet aan alle voorschriften van artikel 1, lid 3, van deze verordening, moeten de douaneautoriteiten van de lidstaten namelijk hun gebruikelijke controles uitvoeren en kunnen zij, net als in alle andere gevallen, aanvullende documenten (vervoersdocumenten enz.) verlangen om de juistheid van de gegevens in de aangifte te controleren en te waarborgen dat het recht vervolgens terecht wordt toegepast, in overeenstemming met de douanewetgeving.

(291) Indien het volume van de uitvoer door een van de ondernemingen die een lager individueel recht genieten, in het bijzonder na de instelling van de maatregelen in kwestie aanzienlijk toeneemt, kan dit op zich worden beschouwd als een verandering in de structuur van het handelsverkeer als gevolg van de instelling van maatregelen in de zin van artikel 13, lid 1, van de basisverordening. In dergelijke omstandigheden kan een onderzoek naar ontwijking worden geopend, mits aan de voorwaarden hiervoor is voldaan. Hierbij kan onder meer worden onderzocht of het nodig is een individueel recht of individuele rechten in te trekken en in plaats daarvan het voor het gehele land geldende recht in te stellen.

(292) Om een goede toepassing van het antidumpingrecht te garanderen, moet het voor alle andere invoer van oorsprong uit de VRC vastgestelde antidumpingrecht niet alleen gelden voor de niet-meewerkende producenten-exporteurs in dit onderzoek, maar ook voor de producenten die in het onderzoektijdvak geen producten naar de Unie hebben uitgevoerd.

([42]) Europese Commissie, directoraat-generaal Handel, directoraat G, Wetstraat 170, 1040 Brussel, België. E-mail: Trade-defence-complaints@ec.europa.eu.

(293) Producenten-exporteurs die het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak niet naar de Unie hebben uitgevoerd, moeten de Commissie kunnen verzoeken om toepassing van het antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen meewerkende ondernemingen. De Commissie moet een dergelijk verzoek inwilligen mits aan drie voorwaarden wordt voldaan. De nieuwe producent-exporteur moet aantonen dat: i) hij het betrokken product tijdens het onderzoektijdvak niet naar de Unie heeft uitgevoerd; ii) hij niet verbonden is met een producent-exporteur die dat wel heeft gedaan; en iii) hij het betrokken product daarna heeft uitgevoerd of een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om dit in aanzienlijke hoeveelheden te doen.

(294) De statistieken inzake MAE zijn vaak uitgedrukt in stuks. De gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ([43]) bevat evenwel geen bijzondere maatstaf voor MAE. Daarom moet ervoor worden gezorgd dat bij invoer niet alleen het gewicht in kg of ton, maar ook het aantal stuks van het betrokken product in de aangifte voor het vrije verkeer moet worden opgenomen. Stuks moeten worden vermeld voor de Taric-codes 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 en 8431 39 00 10.

8.2. **Definitieve inning van de voorlopige rechten**

(295) Gezien de hoogte van de vastgestelde dumpingmarges en de ernst van de schade die de bedrijfstak van de Unie is berokkend, moeten de bedragen die uit hoofde van de bij de voorlopige verordening ingestelde voorlopige antidumpingrechten als zekerheid zijn gesteld, definitief worden geïnd tot het bij de onderhavige verordening vastgestelde niveau.

8.3. **Inning met terugwerkende kracht**

(296) Zoals vermeld in punt 1.2, heeft de Commissie de invoer van het onderzochte product aan registratie onderworpen.

(297) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen verwees de klager naar de conclusies in de registratieverordening, waarin volgens hem werd geconcludeerd dat de Commissie van oordeel was dat aan de criteria voor inning met terugwerkende kracht was voldaan. Hij was voornamelijk van mening dat de toename van de invoer na de opening van het onderzoek enorm was en dat deze geen logisch verband hield met de marktvraag. De klager heeft schattingen verstrekt waaruit blijkt dat er sprake was van een stijging van 33 % tot 121 %, alsook foto's van voorraden mobiele toegangsuitrusting om aan te tonen dat er voorraden worden aangelegd.

(298) De CCCME was daarentegen van mening dat de analyse van de invoer door de klager onjuist was en dat de toename van de invoer na de opening van het onderzoek in vergelijking met het OT niet aanzienlijk was. Zij voerde aan dat de productie van MAE gebaseerd is op bestellingen die op maat voor specifieke klanten worden gemaakt, en dat het dus voor marktdeelnemers praktisch geen enkele zin heeft om voorraden aan te leggen. Ten tweede voerde de CCCME aan dat de doorlooptijd tussen bestellingen en levering zeer belangrijk is voor de juiste beoordeling van de gegevens in dit onderzoek, aangezien de cyclus bestaande uit het plaatsen van orders, het productieproces en het vervoer tot aan de levering in de Unie normaal gesproken tussen vier en zes maanden duurt. Aangezien de piek van de invoer zich voordeed tussen januari en maart 2024 hield deze dus geen verband met de opening van het onderzoek, maar veeleer met het orderboek voor langlopende bestellingen dat ruim vóór de opening van het onderzoek werd opgesteld.

(299) De Commissie heeft de tijdens de definitieve fase van het onderzoek verzamelde gegevens beoordeeld om na te gaan of was voldaan aan de criteria van artikel 10, lid 4, van de basisverordening om definitieve rechten met terugwerkende kracht te innen.

(300) De Commissie heeft met name beoordeeld of er naast de invoer die in het onderzoektijdvak schade veroorzaakte, nog een aanzienlijke stijging van de invoer was die, gezien het tijdstip en de omvang ervan en gelet op andere omstandigheden, waarschijnlijk de corrigerende werking van de definitieve maatregelen ernstig zou ondermijnen, zoals voorgeschreven bij artikel 10, lid 4, punt d), van de basisverordening.

([43]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/ALL/?uri=CELEX:31987R2658.

(301) De Commissie vergeleek met name de gemiddelde maandelijkse omvang van de invoer in het OT (oktober 2022 tot en met september 2023) met de gemiddelde maandelijkse omvang van de invoer na het OT (november 2023 tot en met juli 2024). De Commissie vergeleek ook het gemiddelde invoervolume per maand na het OT (november 2023 tot en met juli 2024) met het gemiddelde invoervolume per maand tijdens het OT op basis van dezelfde maanden (november 2022 tot en met juli 2023) voor beide perioden, om rekening te houden met seizoensinvloeden. Voor het OT heeft de Commissie gegevens van meewerkende producenten-exporteurs gebruikt ([44]) en voor de periode na het OT gegevens uit de Surveillance-databank ([45]).

(302) Uit de gecontroleerde gegevens van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs bleek dat de invoervolumes aanzienlijk varieerden, afhankelijk van de maand van het jaar. Zo was de invoer in de maanden december, maart en april in het OT meer dan drie keer zo hoog als de gemiddelde invoer in de periode juli-september. Om rekening te houden met deze verschillen en met seizoensinvloeden, achtte de Commissie het daarom niet passend om het maandelijkse gemiddelde van het OT op basis van twaalf maanden te vergelijken met het maandelijkse gemiddelde na het OT op basis van acht maanden. Het invoervolume in de periode na de opening van dit onderzoek tot de instelling van de voorlopige maatregelen (november 2023 tot en met juli 2024) werd dus vergeleken met het invoervolume tijdens dezelfde periode in het OT (november 2022 tot en met juli 2023). Op basis hiervan heeft de Commissie berekend dat de invoer in de periode na het OT qua volume met 3 % is gedaald. De prijzen van MAE bleven gedurende deze twee perioden stabiel.

(303) Op basis van het bovenstaande heeft de Commissie geconcludeerd dat het volume van de invoer van het betrokken product uit China na de opening van het onderzoek niet is toegenomen.

(304) Bovendien ondersteunen verdere elementen in het dossier de conclusie dat er na de opening van het onderzoek geen aanzienlijke voorraden zijn aangelegd. Zoals uiteengezet in de voorlopige verordening, produceerden de producenten in de Unie alleen op bestelling en hielden zij geen aanzienlijke voorraden afgewerkte MAE aan. De reden hiervoor was dat in het OT naar schatting tussen 75 % en 90 % van de MAE op de markt van de Unie werden verkocht aan verhuurbedrijven, waarvoor de MAE op maat moet worden gemaakt (gespoten in de kleuren van het bedrijf, met het logo). Daarom was de Commissie van oordeel dat de voorraadvorming van MAE die niet op maat was gemaakt en niet voor een specifieke klant was bestemd, hoogst onwaarschijnlijk was, aangezien dergelijke MAE niet zou beantwoorden aan de marktvraag.

(305) Bij de beoordeling van de gegevens werd ook rekening gehouden met de doorlooptijd tussen de bestellingen en de levering van MAE, die normaal gesproken vier tot zes maanden bedraagt — leveringen in februari en maart 2024 zouden hoogstwaarschijnlijk bestellingen zijn die vóór de opening van het onderzoek in november 2023 waren gedaan. De maanden februari en maart 2024 waren ook de maanden met de hoogste invoer; na deze maanden begon de invoer af te nemen. De hogere invoer in deze maanden was dus hoogstwaarschijnlijk het gevolg van bestellingen van vóór de opening van het onderzoek en vond niet plaats met het oog op voorraadvorming.

(306) Op basis van het bovenstaande was de Commissie van oordeel dat het corrigerende effect van de definitieve maatregelen niet ernstig werd ondermijnd door de ontwikkeling van de invoer na het OT, gezien de daling van de invoer na het OT, de beperkte mogelijkheid om voorraden aan te leggen vanwege de lange doorlooptijden en de productie op bestelling. De Commissie heeft daarom geconcludeerd dat de inning met terugwerkende kracht van de rechten niet gerechtvaardigd was.

(307) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de klager aan dat er onvoldoende bewijsmateriaal was over de seizoensgebondenheid van de invoer. Hij voerde verder aan dat de Commissie voor het OT ten onrechte een minder representatief maandelijks gemiddelde op basis van acht maanden had gebruikt in plaats van een meer geschikt maandelijks gemiddelde op basis van twaalf maanden. De klager voerde verder aan dat de Commissie voor de beoordeling van de invoer in het OT een verkeerde periode had gebruikt, aangezien de invoer werd vergeleken op basis van de verkoopdatum en de leveringen tussen maart 2023 en november 2023 werden beoordeeld, in plaats van tussen november 2022 en juli 2023.

([44]) De meewerkende producenten-exporteurs vertegenwoordigden 100 % van de invoer in het OT.

([45]) In het geval van de gegevens uit de Surveillance-databank over de periode na het OT, worden in de Surveillance-databank voor één van de drie codes waaronder twee derde van de MAE wordt ingevoerd geen gegevens in stuks vermeld (alleen het gewicht en de waarde). Daarom werd de invoer in eenheden onder de derde code geraamd op basis van de gemiddelde waarde per eenheid van de twee codes waarvoor gegevens in eenheden beschikbaar waren.

(308) De klager voerde ook aan dat de Commissie geen rekening heeft gehouden met het verstorende effect van de dreiging van de registratie en van de feitelijke registratie. Volgens hem overschatte de Commissie ook de doorlooptijd, en hij wees erop dat de levering van de VRC aan de Unie 30 tot 45 dagen in beslag nam.

(309) De klager wierp verder op dat hij had aangetoond dat er voorraden werden aangelegd. Hij voerde aan dat de Commissie ten onrechte aannam dat aangezien de producenten in de Unie niet op voorraad produceerden, de Chinese producenten dat ook niet deden. Hij voerde ook aan dat uit de meest recente gegevens van een van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie bleek dat een grote meerderheid van de in de Unie verkochte MAE niet op maat was gemaakt. De klager stelde ook dat de hoeveelheid MAE die na de registratie werd ingevoerd, nog steeds aanzienlijk was. Verder voerde de klager aan dat, op grond van artikel 9, lid 4, van de basisverordening, in gevallen waarin de Commissie de invoer niet registreerde, de schademarge de extra schade als gevolg van de toegenomen invoer na de opening van het onderzoek moest weerspiegelen. Om het aanvullende effect van de massale voorraadvorming te compenseren, zou de Commissie de schademarge opnieuw moeten berekenen om rekening te houden met de voorraadvorming.

(310) De Commissie was het er niet mee eens dat zij het maandelijkse gemiddelde op basis van de periode van twaalf maanden tijdens het OT had moeten vergelijken met een periode van acht maanden na het OT. Zoals ook de klager erkende, varieerden de ingevoerde hoeveelheden tussen de verschillende maanden aanzienlijk en derhalve oordeelde de Commissie dat het nauwkeuriger was perioden van dezelfde lengte te vergelijken en niet een periode van twaalf maanden met een periode van acht maanden. In deze context en gezien de grote volumeschommelingen tussen de invoer in de verschillende maanden was de vergelijking van perioden van dezelfde lengte inderdaad bedoeld om seizoensinvloeden uit te sluiten. De Commissie was het er niet mee eens dat zij een terugkerend en vast patroon moest aantonen om te verdedigen waarom zij gebruik maakte van een vergelijking op basis van een gemiddelde invoer in perioden van dezelfde duur.

(311) Wat het gebruik van de periode in het OT betreft, heeft de Commissie zich inderdaad gebaseerd op de gegevens van de producenten-exporteurs die uitvoer naar de Unie vanaf de factuurdatum vermeldden, aangezien dit de nauwkeurigste gegevens waren die voor die periode beschikbaar waren. De periode van acht maanden die de Commissie heeft gebruikt, was lang genoeg om ook rekening te houden met het effect van de registratie van de invoer, die slechts gedurende anderhalve maand heeft plaatsgevonden (tussen 23 mei 2024 en 12 juli 2024). Vanaf dat moment duurde de levering van MAE volgens partijen, waaronder de klager, echter tussen de 30 en 45 dagen. Rekening houdend met dit beperkte tijdsverloop was de vergelijking die de Commissie maakte, gebaseerd op de beste beschikbare informatie en werd zij voldoende nauwkeurig geacht om te concluderen of er al dan niet sprake was van een aanzienlijke toename van de invoer na de opening van het onderzoek.

(312) De Commissie was ook van oordeel dat zij geen conclusies over het bestaan van voorraadvorming kon trekken op basis van anekdotisch bewijsmateriaal in de vorm van foto's of e-mails zoals verstrekt door de klager. De Commissie baseerde zich veeleer op invoerstatistieken na het OT en alle andere beschikbare gegevens in het dossier, met inbegrip van die van gebruikers en importeurs, die niet wezen op voorraadvorming in een mate die de corrigerende werking van de rechten zou ondermijnen. Daarom had het feit dat volgens de klager een van de in de steekproef opgenomen ondernemingen voornamelijk niet op maat gemaakte MAE verkocht, geen invloed op de conclusie dat er geen sprake was van een massale toename van de invoer.

(313) De Commissie was voorts van oordeel dat de bepalingen van artikel 9, lid 4, niet van toepassing waren. De invoer werd geregistreerd en er werd geconcludeerd dat er na de opening van het onderzoek geen sprake meer was van een aanzienlijke toename van de invoer.

(314) Op grond hiervan hield de Commissie staande dat de inning met terugwerkende kracht van de rechten niet gerechtvaardigd was.

9. **SLOTBEPALING**

(315) Indien een bedrag moet worden terugbetaald naar aanleiding van een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, geldt ingevolge artikel 109 van Verordening 2024/2509 ([46]) als rentevoet de rente die de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties hanteert, zoals bekendgemaakt in de C-serie van het *Publicatieblad van de Europese Unie* op de eerste kalenderdag van elke maand.

(316) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1036 ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op mobiele toegangsuitrusting die is ontworpen voor het heffen van personen en zelfaandrijvend is, met een maximale werkhoogte van minstens zes meter, en delen daarvan die voorgeassembleerd of klaar om te worden geassembleerd zijn, bestaande uit 1) chassis, 2) toren of draaischijf, 3) platform of korven, 4) hefmechanisme voor mobiele toegangsuitrusting (met inbegrip van gieken (telescopische en/of geknikte, met of zonder armen) voor telescopische hoogwerkers, knikhoogwerkers of verticale masten en scharen voor schaarliften), met uitzondering van individuele componenten van de delen die afzonderlijk gepresenteerd worden, en met uitzondering van uitrusting om personen te heffen die is geïnstalleerd op voertuigen van de hoofdstukken 86 en 87 van het geharmoniseerd systeem, momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 en ex 8431 39 00 (Taric-codes: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 en 8431 39 00 10), en van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

2. Het definitieve antidumpingrecht dat van toepassing is op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van de in lid 1 omschreven en door onderstaande ondernemingen vervaardigde producten, is als volgt:

Onderneming	Definitief antidumpingrecht	Aanvullende Taric-code
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3 %	89DL
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	22,5 %	89DM
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	22,9 %	89DN
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6 %	89DO
Andere meewerkende ondernemingen in de bijlage	30,1 %	Zie bijlage
Alle overige ondernemingen	54,9 %	8999

3. De individuele rechten die zijn vastgesteld voor de in lid 2 vermelde ondernemingen zijn uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd die een verklaring bevat die is gedateerd en ondertekend door een met naam en functie geïdentificeerde medewerker van de entiteit die deze factuur heeft opgesteld, en die luidt als volgt: "*Ondergetekende verklaart dat de (hoeveelheid in gehanteerde eenheden) (betrokken product) die naar de Europese Unie wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, is vervaardigd door (naam en adres van de onderneming) (aanvullende Taric-code) in (betrokken land). Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is.*" Totdat een dergelijke factuur wordt overgelegd, wordt het recht toegepast dat voor alle overige invoer van oorsprong uit de VRC geldt.

([46]) Verordening (EU) 2024/2509 van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2024 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

4. Wanneer een aangifte voor het vrije verkeer wordt aangeboden voor het in lid 1 bedoelde product, ongeacht de oorsprong ervan, wordt in het desbetreffende vak van die aangifte het aantal stuks van de ingevoerde producten vermeld, mits deze vermelding verenigbaar is met bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87.

De lidstaten stellen de Commissie maandelijks in kennis van de nettomassa en het aantal stuks dat in het vrije verkeer is gebracht onder de Taric-codes: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 en 8431 39 00 10.

5. Tenzij anders vermeld zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

De bedragen die uit hoofde van het voorlopige antidumpingrecht als zekerheid zijn gesteld op grond van Uitvoeringsverordening (EU) 2024/1915 van de Commissie van 11 juli 2024 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op mobiele toegangsuitrusting van oorsprong uit de Volksrepubliek China, worden definitief geïnd. De bedragen die als zekerheid zijn gesteld en die het bedrag van het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven.

Artikel 3

De in artikel 1, lid 2, genoemde bijlage kan worden gewijzigd om nieuwe producenten-exporteurs uit de Volksrepubliek China toe te voegen en hen te onderwerpen aan het passende gewogen gemiddelde antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen meewerkende ondernemingen. Een nieuwe producent-exporteur moet met bewijs aantonen dat:

a) hij de in artikel 1, lid 1, beschreven goederen tijdens het onderzoektijdvak (1 oktober 2022 tot en met 30 september 2023) niet heeft uitgevoerd;

b) hij niet verbonden is met een exporteur of producent op wie de bij deze verordening ingestelde maatregelen van toepassing zijn en die aan het oorspronkelijke onderzoek had kunnen meewerken; en

c) hij het betrokken product daadwerkelijk heeft uitgevoerd dan wel een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om na het verstrijken van het onderzoektijdvak een aanzienlijke hoeveelheid naar de Unie uit te voeren.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2025.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN